KOMISJONI OTSUS,

12. oktoober 2006

Ühendkuningriigi poolt telekommunikatsiooni infrastruktuuri suhtes varamaksu kohaldamise kohta Ühendkuningriigis C 4/2005 (*ex* NN 57/2004, *ex* CP 26/2004)

(teatavaks tehtud numbri K(2006) 4378 all)

(Ainult ingliskeelne tekst on autentne)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2006/951/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 88 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Majanduspiirkonna lepingut, eriti selle artikli 62 lõike 1 punkti a,

olles kutsunud huvitatud isikuid üles esitama oma märkusi eelnimetatud sätete ([1]) kohaselt ja võttes arvesse nende märkusi

ning arvestades järgmist:

I. MENETLUS

(1) 17. veebruaril 2004 registreeris komisjon Ühendkuningriigi telekommunikatsioonioperaatori Vtesse Networks Ltd. (edaspidi "Vtesse") kaebuse väidetava maksusoodustuse tegemise kohta Ühendkuningriigi turgu valitsevale telekommunikatsioonioperaatorile BT plc. (edaspidi "BT").

(2) Komisjon teavitas 19. jaanuari 2005. aasta kirjas Ühendkuningriigi ametiasutusi, et ta on kõnealuse meetmega seoses otsustanud algatada EÜ asutamislepingu artikli 88 lõike 2 kohase ametliku uurimismenetluse (edaspidi "menetluse algatamise otsus"). Komisjoni menetluse algatamise otsus avaldati *Euroopa Liidu Teatajas* 12. märtsil 2005 ([2]). Komisjon kutsus huvitatud isikuid üles esitama meetme kohta märkusi.

(3) Pärast tähtaja pikendamist vastasid Ühendkuningriigi ametiasutused 4. aprilli 2005. aasta kirjaga üleskutsele esitada menetluse algatamise otsuse kohta märkusi.

(4) Komisjon sai märkusi järgmistelt huvitatud isikutelt:

— AboveNet Communications UK Ltd. (edaspidi "aboveNet"), saadud 29. aprilli 2005. aasta kirjaga;

— Altnet Task Force (edaspidi "Altnet"), saadud 2. mai 2005. aasta kirjaga;

— Broadband Stakeholders Group, saadud 13. mai 2005. aasta kirjaga;

— BT, 18. mai 2005. aasta kirjaga;

— Cable and Wireless Group plc. (edaspidi "Cable and Wireless"), saadud 29. juuni 2005. aasta kirjaga;

— Communications Management Association, saadud 30. märtsi 2005. aasta kirjaga;

— Easynet Group Plc (edaspidi "Easynet"), saadud 3. mai 2005. aasta kirjaga;

— Gamma Telecom Ltd., saadud 1. detsembri 2005. aasta kirjaga;

— Hutchinson Network Services UK Ltd. (edaspidi "Geo"), saadud 6. mai 2005. aasta kirjaga;

— Global Crossing Ltd., saadud 6. mai 2005. aasta kirjaga;

— GVA Grimley, saadud 27. aprilli 2005. aasta kirjaga;

— Kingston Communications Plc., saadud 29. aprilli 2005. aasta kirjaga;

— NTL Group Ltd., saadud 29. aprilli 2005. aasta kirjaga;

— Telewest Broadband Ltd., saadud 28. aprilli 2005. aasta kirjaga;

— Thus Plc., saadud 4. mai 2005. aasta kirjaga;

— UK Competitive Telecommunications Association (edaspidi "UKCTA"), saadud 25. aprilli 2005. aasta kirjaga;

— Vanco Ltd., saadud 19. aprilli 2005. aasta kirjaga;

— Viatel (UK) Ltd., saadud 6. juuli 2005. aasta kirjaga;

([1]) ELT C 62, 12.3.2005, lk10.

([2]) Vt joonealust viidet nr 1

— Vtesse, kes esitas märkusi ja lisateavet 28. jaanuari 2005. aasta, 4. veebruari 2005. aasta, 16. veebruari 2005. aasta, 22. veebruari 2005. aasta, 15. märtsi 2005. aasta, 29. märtsi 2005. aasta, 28. aprilli 2005. aasta, 28. juuli 2005. aasta, 17. augusti 2005. aasta, 2. septembri 2005. aasta, 4. novembri 2005. aasta, 23. novembri 2005. aasta, 30. novembri 2005. aasta, 1. detsembri 2005. aasta, 11. jaanuari 2006. aasta, 19. jaanuari 2006. aasta, 16. märtsi 2006. aasta, 20. märtsi 2006. aasta ja 8. juuli 2006. aasta kirjade või meilisõnumitega;

— anonüümne isik, saadud 1. veebruari 2005. aasta kirjaga.

(5) Komisjon edastas need märkused 20. juuni 2005. aasta, 4. augusti 2005. aasta ja 9. augusti 2005. aasta kirjadega Ühendkuningriigi ametiasutustele, et anda neile võimalus vastata. Ühendkuningriigi ametiasutused esitasid oma märkused 10. oktoobri 2005. aasta ja 22. novembri 2005. aasta kirjadega.

(6) Komisjon palus 26. juuli 2005. aasta kirjas OFCOMilt, Ühendkuningriigi sõltumatult ametiasutuselt, mis reguleerib telekommunikatsiooni sektorit, esitada oma märkused ametliku uurimismenetluse algatamise otsuse kohta. OFCOM vastas 21. septembri 2005. aasta kirjaga. OFCOM esitas lisateavet 7. detsembri 2005. aasta, 6. jaanuari 2006. aasta ja 21. märtsi 2006. aasta kirjadega.

(7) 14. juulil 2005 ja 4. oktoobril 2005 korraldati kaks kohtumist BT esindajatega ning BT esitas lisateavet 23. novembril 2005 ja 23. märtsil 2006.

(8) 16. märtsil 2005, 9. septembril 2005 ja 4. juulil 2006 toimus kolm kohtumist Ühendkuningriigi ametiasutustega.

(9) Komisjon palus 26. septembri 2005. aasta kirjas lisateavet Ühendkuningriigi ametiasutustelt, millele viimased vastasid 18. novembri 2005. aasta kirjaga. Nad esitasid lisateavet 23. novembril 2005, 23. jaanuaril 2006, 21. veebruaril 2006, 13. märtsil 2006, 21. märtsil 2006, 27. märtsil 2006, 20. aprillil 2006, 2. mail 2006, 4. juulil 2006 ja 20. juulil 2006.

(10) 23. novembril 2005 toimus kohtumine kaebuse esitaja Vtesse'iga.

II. MEETME ÜKSIKASJALIK KIRJELDUS

A. Meetme kirjeldus

Maksusüsteem

(11) Ettevõtlusmaks on Ühendkuningriigi varamaks, mida tasutakse ettevõtte varalt. Selle eesmärk on katta kohalike omavalitsuste osutatavate teenuste kulud. Kõige olulisem ettevõtte vara maksustamist reguleeriv õigusakt Inglismaal ja Walesis on 1988. aasta kohalike omavalitsuste rahastamise seadus (*Local Government Finance Act 1988, edaspidi "LGFA 1988"*). Maksusüsteemi rakendamist reguleeritakse lisaks määruste ja kohtupraktikaga.

(12) Varaüksust, mida maksustamise eesmärgil hinnatakse, nimetatakse maksustatavaks varaks ning see hõlmab maad, ehitisi ja maksustatavaid tootmisvahendeid. Maksu on kohustatud maksma isik, kes kasutab maksustatavat vara, st isik, kellel on vara üle "ülim kontroll", mida on kohtupraktikas määratletud kui sellise vara tegelikku, ainuisikulist ja pikemaajalist valdust, mis toob valdajale kommertstulu.

(13) Maksumäära, mida kohaldatakse ühtmoodi igasuguse ettevõtte vara suhtes, kehtestab kord aastas minister ja seda rakendatakse ühtmoodi kõigi ettevõtjate suhtes. Eelarveaastal 2004/2005 kehtestati maksumääraks Inglismaal 45,6 % ja Walesis 45,2 %. Maksubaas ehk nn maksustatav väärtus on hüpoteetiline aastarent, mille eest eeldatavasti antaks vara avaturutehingus teataval hindamispäeval aastaks rendile. Täielik legaaldefinitsioon on toodud 1988. aasta kohalike omavalitsuste rahastamise seaduse 6. lisas ([3]).

(14) Hüpoteetilise aastarendi suuruse määrab kindlaks keskvalitsusse kuuluva maksuameti (*Inland Revenue*) täidesaatev asutus *Valuation Office Agency* (edaspidi "VOA"). Ümberhindamine toimub iga viie aasta järel. Ajavahemikul 1995–2000 on maksustatavaks väärtuseks vara hüpoteetiline aastarent, mis oleks turul selle eest tasutud 1. aprillil 1993 ehk eelneval hindamispäeval (*antecedent valuation date*). Ajavahemiku 2000–2005 eelnev hindamispäev oli 1. aprill 1998 ja praeguse ajavahemiku 2005–2010 eelnev hindamispäev oli 1. aprill 2003. Eelneva hindamispäeva ja hinnangu jõustumise päeva vaheline ajavahemik on ette nähtud selleks, et VOA saaks hindamisel tugineda eelneva hindamispäeva tegelikele andmetele.

Hindamine

(15) VOA võib vara maksustatava väärtuse, st hüpoteetilise aastarendi arvutamisel valida nelja meetodi vahel, kusjuures menetluse algatamise otsuse kohaselt moodustavad eri meetodid kindla hierarhia.

a) Kui on olemas otsesed ja tegelikud andmed vara rendi kohta, kasutatakse rendimeetodit (*rental method*).

b) Kui otsesed andmed rendi kohta puuduvad, saab võrrelda võrreldava vara rendiandmeid. Seda nimetatakse võrdlusmeetodiks (*tone of the list method*).

([3]) Kättesaadav aadressil: http://www.opsi.gov.uk/acts/acts1988/Ukpga_19880041_en_1.htm

Lihtsuse huvides nimetatakse nii rendi- kui ka võrdlusmeetodit, mis tuginevad mõlemad turu rendiandmetele, käesolevas otsuses rendimeetodiks.

c) Tulude ja kulude meetodit (*Receipt and Expenditure method*) kasutatakse sellise vara korral, mida antakse harva rendile või mida on raske võrrelda, näiteks võrguettevõtete infrastruktuur. Selle meetodi puhul püütakse arvestada oletatava rentniku võimalikku mõttetegevust, kui ta hindab vara rentimisega seotud äriettevõtte kulutasuvust. Rentnik hindaks oma tulevasi tulusid ja lahutaks nendest oma tulevased kulud. Seejärel lahutaks ta nõutava kasumi ning ülejäänud summa kujutab endast maksimaalset renti, mida ta oleks valmis maksma.

d) Ehitaja baasmeetod (*contractor's basis method*) põhineb ettevõtte vara asendusmaksumusel: oletatav rentnik ei sooviks maksta vara eest suuremat aastarenti, kui tal kuluks sellise summa aastaintressiks, mida on vaja võrdväärse vara moodustamiseks. Seda meetodit kasutatakse tavaliselt vara korral, mida ei anta rendile või mis ei too tulu (nt haiglad).

Telekommunikatsiooni infrastruktuuri maksustamine

(16) Ettevõtlusmaksu makstakse telekommunikatsiooni infrastruktuuri eest samamoodi nagu muu ettevõtte vara puhul. Õigusaktides Valuation for Rating (Plant and Machinery) (England) Regulations 2000 ([4]) on sätestatud, et telekommunikatsiooni infrastruktuuri puhul kuuluvad maksustatavate tootmisvahendite hulka "kaablid, kiud, juhtmed, elektrijuhid või sellistest esemetest koosnevad süsteemid, [...], mida kasutatakse või kavatsetakse kasutada sidesignaalide edastamiseks".

(17) Telekommunikatsioonivahenditelt tasutakse ettevõtlusmaksu alates 1855. aastast. Pärast BT erastamist 1984. aastal rakendati seda maksu ka BT infrastruktuuri suhtes, samuti Mercury Communications'i suhtes, mis oli BT ainus konkurent 1980. aastate turul. Esialgu, aastatel 1990–1995, kasutati maksusumma määramiseks kohustuslikku tüüpvalemit. Pärast 1992. aastat, kui telekommunikatsioonitööstus avati järk-järgult konkurentsile, maksustati kogu telekommunikatsiooni infrastruktuur.

Varamaksu rakendamine BT suhtes

(18) VOA rakendas ajavahemikul 1995–2000 BT suhtes tulude ja kulude meetodit. Hindamistulemust korrigeeriti pärast kokkuleppe saavutamist BTga, kes oli töövõtja baasmeetodit kasutades hinnanud end ise ja vaidlustas VOA hindamistulemuse *Central London Valuation Tribunal*'is (edaspidi "maksukohus") ja seejärel Lands Tribunal'is (edaspidi "maaküsimuste kohus"). BT ja VOA saavutasid kokkuleppe 2000. aastal. Lepiti kokku, et BT võrguvarade maksustatav väärtus oli eelarveaastatel 1995/1996 Inglismaal 445 miljonit ja Walesis 25 miljonit Inglise naela. 43,2 %ga korrutades oli BT maksukohustus sellel eelarveaastal 203 miljonit Inglise naela, mis moodustas 2 % BT asjakohasest aastatulust.

(19) VOA hindas BT varade väärtuseks ajavahemikul 2000–2005 Inglismaal 467 miljonit ja Walesis 26 miljonit Inglise naela. Hindamine toimus tulude ja kulude meetodil ning põhines nendel põhimõtetel ja väärtustel, mis lepiti kokku samal ajal, kui kehtestati 1995. aasta hindamisnimekiri. VOA rakendas ajavahemiku 2005–2010 puhul BT võrgu suhtes taas tulude ja kulude meetodit.

(20) Põhimõtteliselt vaadatakse hinnang läbi iga viie aasta järel. Komisjon märkis siiski oma menetluse algatamise otsuses, et väärtust vähendati hiljem seetõttu, et kajastada ettevõtte turuosa vähenemist Ühendkuningriigi kindlakskujunenud telekommunikatsiooniturul; turuosa vähenemise põhjuseks oli konkureerivate telekommunikatsioonivõrkude areng. Menetluse algatamise otsuses märgiti, et pealtnäha ei toimunud samalaadset väärtuse suurendamist, mis oleks kajastanud võrgustiku võimalikku laiendamist või täiustamist.

Varamaksu rakendamine Kingstoni suhtes

(21) Kingston Communications plc (edaspidi "Kingston") on turgu valitsev telekommunikatsioonioperaator ja ainsa juurdepääsuvõrgu omanik Hulli piirkonnas. See ettevõte jäi 1980. aastate lõpus, kui Ühendkuningriigis suurem osa avalik-õiguslikest telekommunikatsioonivõrkudest erastati, omavalitsuse omandisse; seda kuni 1999. aastani, kui tema osad tehti kättesaadavaks üldsusele . Hulli linnavolikogu on endiselt selle peamine osanik. Kingston oli teine telekommunikatsioonioperaator, mille hindamisel kasutati tulude ja kulude meetodit.

(22) Kingstonil on siiski ka tütarettevõtja Torch Communications Ltd, mis ehitas kiudoptilise tuumvõrgu väljaspool Kingstoni juurdepääsuvõrgu piirkonda (st Hulli linnastut) ja opereerib seda tuumvõrku iseseisva tütarettevõtjana. Seetõttu saab Torchi tuumvõrku eraldi rendimeetodil hinnata.

Varamaksu rakendamine Vtesse'i suhtes

(23) Vtesse on kaebuse esitaja. Ta osutab ettevõtetele kiudoptilise side teenust ja pakub suure võimsusega püsiliine peamiselt

([4]) S.I.2000/540.

suurettevõtetele. Ta konkureerib otseselt BT püsiliinipakkumustega. Oma tarbijate ühendamiseks rendib Vtesse kasutamata kiude teistelt tuumvõrgu operaatoritelt ja täiendab seda enda väljaarendatud infrastruktuuriga. Teistelt isikutelt renditud vara arvestatakse Vtesse'i maksustatava vara hulka. VOA on otsustanud maksustada Vtesse'i võrdlusmeetodi alusel, mida rakendatakse iga kord, kui uus kiud on renditud ja sinna valguskiir sisestatud.

(24) VOA on tegelikult makstud rendisummadele tuginedes määranud rendimeetodiga ajavahemiku 2000–2005 puhul aastarendiks Londoni linnastus 1 200 ja Ühendkuningriigi teistes osades 1 000 Inglise naela optilise kiupaari kilomeetri kohta. Lisaks andis VOA 2001. aastal rendimeetodil hinnatud kiudoptilise sideteenuse osutajatele nn nõudluse ületamise toetust (*oversupply allowance*), mis tähendas maksustatava väärtuse 15 % vähendamist 1. aprillil 2001 ja 25 % vähendamist 1. aprillil 2002. Selle toetuse põhjuseks oli 1990. aastate lõpu telekommunikatsioonibuumi ajal toimunud üleinvesteerimine kiudoptilisse sidesse ja sellele järgnenud varade väärtuse suur vähenemine, mille põhjustas nõudlust ületav pakkumine. Võrkudel, mille pikkus on üle 3 000 km, lubati väärtust vähendada lisaks 10 % võrra. Nende vähendamiste tulemusena vähenes kiupaari rendiväärtus aastatel 2002–2004 Londoni piirkonnas 900 Inglise naelani kilomeetri kohta ja riigi teistes osades 750 Inglise naelani kilomeetri kohta. Ajavahemiku 2005–2010 puhul määrati kiupaari rendiväärtuseks Londoni piirkonnas 600 ja Ühendkuningriigi ülejäänud osades 500 Inglise naela kilomeetri kohta ([5]). Vtesse väidab, et tema maksukohustus oli aastatel 2003/2004 umbes 7 % tema jooksvast tulust.

(25) Mis puutub läbivaatamisse, siis võrdlusmeetodit kasutatakse iga kiu puhul, mis on renditud ja millesse on valguskiir sisestatud. Vtesse peab VOAd regulaarselt teavitama oma võrgu laiendamisest, nii et oleks võimalik korrigeerida tema vara väärtust. Seetõttu väitis Vtesse, et iga kord, kui ta muretseb oma tarbijatele teenuse osutamiseks kiu, võib tema maksukohustus olla 20–30 % uue lepingu alusel saadavast tulust.

(26) Teisi turul olevaid telekommunikatsioonioperaatoreid hinnatakse rendimeetodil, välja arvatud kaabeltelevisioonioperaatorid, keda hinnatakse töövõtja baasmeetodist tuletatud meetodi abil ([6]).

([5]) Optilise kiu rendiväärtus, mille VOA määras ajavahemikuks 2005–2010, on vaidlustatud ja see võib väheneda, kui kaebus rahuldatakse.

([6]) Nende hindamisel võetakse tegelikult aluseks maksustatav väärtus ühendatud majapidamise kohta. See meetod põhineb töövõtja hindamisel, mille puhul kaasatakse kapitaliseerimata kulud koos lõpptoetustega, et arvesse võtta kasutajate arvu.

B. **Ametliku uurimismenetluse algatamise põhjused**

(27) Komisjon leidis oma menetluse algatamise otsuses, et see, kuidas BT ja Kingstoni suhtes varamaksu rakendati, võis anda nendele kahele ettevõttele eelise. Tundub, et võrreldes teiste konkurentidega oli nende maksubaas väiksem. See väljendus asjaolus, et BT tasus maksuna ligikaudu 2 % asjakohastest tuludest, samas kui Vtesse ja teised konkurendid pidid maksma umbes 7 % ja kasvu korral 20–30 %.

(28) Menetluse algatamise otsuses on väljendatud seisukohta, et sellise ilmselt diskrimineeriva maksustamise põhjuseks võis olla eriomase varade hindamise meetodi rakendamine BT ja Kingstoni suhtes, samas kui teisi telekommunikatsioonioperaatoreid hinnati rendimeetodil, välja arvatud kaabeltelevisioonioperaatorid, keda hinnatakse ehitaja baasmeetodist tuletatud meetodi abil. Süsteemi erinevus ja kaalutlusõigus, mis on antud VOA-le üldsätete kohaldamisel konkreetsete ettevõtjate suhtes ning mida kasutati BTga kokku lepitud lahenduse puhul, võis viia konkreetse eelise andmiseni BT-le ja Kingstonile.

(29) Menetluse algatamise otsuses on seatud kahtluse alla seisukoht, mille kohaselt ei olnud BT ja Kingstoni vara suhtes võimalik rendimeetodit rakendada. Otsuses pakuti välja, et võrgu väärtuse hindamisel võiks kasutada suunisena renti, mida BT saab oma infrastruktuuri välja rentides. Pealegi rendivad BT jaemüügiüksused tulemuslikult infrastruktuuri ning ostavad võrguteenuseid BT Wholesale Ltd.-lt (edaspidi "BT Wholesale") hulgimüügiüksuselt, st struktuuriüksuselt, mis haldab BT infrastruktuuri; BT jaemüügiüksuste ja BT Wholesale'i hulgimüügiüksuse vahelisi ülekandehindu võiks kasutada rendiväärtuse hindamise alusena. Liberaliseerimise ja võrguelementide eraldamisega tervikust on lisaks tekitatud mitmesuguseid hulgimüügitooteid, mida saab kasutada lähtekohana BT ja Kingstoni võrkude mitmesuguste infrastruktuurielementide rendiväärtuse hindamisel. Mis puudutab väidet, et ei ole teist BTga võrreldava suurusega või sama mitmepalgelist võrku, mille rendiväärtust saaks kasutada lähtekohana, siis on menetluse algatamise otsuses pakutud välja, et võrdlusalusena võiks kasutada telekommunikatsiooniturul samuti tegutsevate kaabeltelevisiooniettevõtete maksustamist.

(30) Komisjon märkis tulude ja kulude meetodi kohta, et see meetod hindab asjaomase vara rendiväärtust selle vara kasutamisega saadud tulude alusel. Tulemus sõltub seetõttu varade kasutamise kulutasuvusest, mis võib põhjustada nende ettevõtjate karistamise, kelle varasid hinnatakse

teistsuguse meetodi abil. Komisjon seadis kahtluse alla, kas tulude ja kulude meetodi rakendamisel BT ja Kingstoni suhtes tehti vajalikke korrigeerimisi, arvestamaks eeldust, et nende varasid kasutatakse maksimaalse võimsuse ja kulutasuvusega. Komisjon uuris ka seda, kuidas arvestatakse BT hindamisel universaalteenuste osutamise kohustusi.

(31) Menetluse algatamise otsuses on seatud kahtluse alla ka meetod, mida kasutati maksustatava väärtuse läbivaatamiseks. Otsuses on märgitud, et BT puhul tundub, et kasutatakse väärtuse alandamist, samas kui konkurentide puhul tundub, et ei toimu ühtegi samalaadset turutingimuste läbivaatamist. Kahe viieaastase läbivaatamisperioodi vahel toimunud BT infrastruktuuri väärtuse kasvu ilmne mittearvestamine, samas kui konkurentide maksukohustust suurendati vastavalt nende võrkude väärtuse kasvule, tundub andvat BT-le eelise.

(32) Lõpuks, menetluse algatamise otsuses on rõhutatud asjaolu, et VOA-l oli ilmselt laialdane kaalutlusõigus, mis võimaldas tal kokkuleppe üle läbi rääkida. Otsuses on rõhutatud, et BTga sõlmitud kokkuleppe puhul peaks arvestatama mittediskrimineerimise põhimõtet ja see ei tohiks ettevõtjaid põhjendamatult diskrimineerida.

III. HUVITATUD ISIKUTE MÄRKUSED

A. Huvitatud isikute – välja arvatud BT ja Kingston – märkused

(33) Huvitatud isikute, välja arvatud BT ja Kingstoni esitatud märkused toetavad üldiselt seisukohta, et see, kuidas BT ja Kingstoni suhtes varamaksu rakendati, võib anda neile eelise.

(34) Vtesse tuletas esiteks tähelepanu sellele, et pärast seda, kui maksukohus võttis märtsis 1998 vastu otsuse, mis kinnitas, et BT võrgu suhtes tuleb rakendada tulude ja kulude meetodit ning et selle võrgu maksustatav väärtus on Inglismaal ja Walesis 553 000 000 Inglise naela, kaebas BT otsuse edasi maaküsimuste kohtusse. BT ja VOA leppisid enne kaebuse ärakuulamist kokku, et väärtus on 470 000 000 Inglise naela, mis tähendas esialgse väärtuse vähendamist 15 % võrra. Vtesse'i arvates leppisid BT ja VOA lõplikus summas kokku ning VOA korrigeeris arve, nii et need sobiksid kokkulepitud tulemusega.

(35) Vtesse tõi esile uusi fakte, mis kalduvad tõendama, et BT vara on tulude ja kulude meetodiga alahinnatud. Seega, oletades, et kogu BT võrgu maksustatav väärtus ([7]) on tema kiudoptilise võrgu (7 300 000 km 2005. aastal) väärtus, oleks aastane maksustatav väärtus kiu ühe kilomeetri kohta 74 Inglise naela. Vtesse leiab, et seda arvu tuleb võrrelda rendimeetodil hinnatud telekommunikatsioonioperaatorite optilise kiupaari aastase maksustatava väärtusega, mis on 1 000 ja 1 200 Inglise naela kilomeetri kohta. Määrates BT optilise kiu väärtuseks nulli ja arvestades seda, et BT-l on 29 miljonit lõppkasutajat, oleks aastarent liini kohta 18,57 Inglise naela. Seda arvu tuleb võrrelda 122 Inglise naelaga, mida telekommunikatsioonioperaatorid maksavad aastas juurdepääsu eest BT eraldatud juurdepääsuga kliendiliinidele ([8]).

(36) Vtesse märgib ka, et BT andis 2001. aastal enamiku oma renditud ja täielikus omanduses olevast varast 2,4 miljardi Inglise naela ulatuses üle Land Securities'e ja Williams Pears Group'i vahelisele ühisettevõttele Telereal. Tehing hõlmas kokku 5,5 miljonit ruutmeetrit. Pärast tehingut maksis BT 2001. aastal aastarenti 190 miljonit Inglise naela täieliku omandiõiguse eest ja 90 miljonit Inglise naela rendiõiguse eest. Vtesse järeldab selle tehingu alusel, et BT maksab oma ehitiste eest renti 35 Inglise naela ruutmeetri kohta, samas kui teised telekommunikatsioonioperaatorid maksavad Vtesse'i sõnul ettevõtte vara pealt keskmiselt 115 Inglise naela ruutmeetri kohta. Vtesse väidab, et tegelik rendisumma, mida BT maksis 2001. aastal oma ehitiste eest Telerealile, st 280 miljonit Inglise naela, moodustas üle 50 % tema maksustatavast väärtusest sel aastal, vaatamata asjaolule, et enamiku maksustatavast väärtusest peaks moodustama tema võrgu ja mitte tema ehitiste väärtus. Vtesse tundub sellele viitavat kui tõendile, et BT võrk on tulude ja kulude meetodiga alahinnatud.

(37) Vtesse väite kohaselt tõestab erinevus BT võrgu ja teiste telekommunikatsioonioperaatorite võrkude eri komponentide maksustatava väärtuse vahel tõestab, et tulude ja kulude meetodi kasutamise tulemusena on BT vara hinnanguline väärtus väiksem, kui see oleks rendimeetodit kasutades.

(38) Vtesse esitab täiendavaid fakte, et võrrelda BT ja teiste telekommunikatsioonioperaatorite ettevõtlusmaksu koormust. Vtesse pooldab maksu ja tulude suhtarvu, mis oli 2004. aastal tema puhul väidetavalt 13,46 %. Ta väidab, et seda suhtarvu tuleks korrigeerida, et võimaldada otsest võrdlust BTga. Vtesse leiab, et kuna enamik operaatoreid maksab liikluse toimumise ja lõpetamise eest suuri tasusid ning kuna kõnealused sidumistasud ei ole seotud nende maksustatavate varadega, tuleks need tasud maksu ja tulude suhtarvu arvutamisel tuludest maha arvata. Seda seisukohta toetab Gamma Telecom, kes samadel põhjustel väidab, et

([7]) 2005. aastal 554 100 000 Inglise naela Inglismaal ja Walesis.

([8]) Kliendiliin on viimane miil ühendusest, mis seob lõpptarbijat kohaliku telefonijaamaga. BT peab kindlaksmääratud tingimustel tagama oma konkurentidele juurdepääsu nendele kliendiliinidele.

kõige asjakohasem suhtarv ettevõtlusmaksu kohustuse võrdlemiseks peaks olema maksu ja lisandväärtuse suhtarv.

(39) Vtesse võrdles lisaks BT *Wholesale Extension* teenuste (edaspidi "WES") hindu nende hindadega, mida peaks maksma rendimeetodil hinnatud operaator, kui ta sisestaks valguskiire optilistesse kiududesse sama teenuse osutamise eesmärgil. Vtesse väidab, et WESi võimsusest ja vahemaadest tulenevalt peaks selline operaator maksma kuni 87 % sellest hinnast, mida küsib BT. Vtesse leiab selle olevat järgmise tõendi, mis näitab, et BT optiline võrk on alahinnatud: kui tema võrku hinnataks samal viisil, peaks BT ettevõtlusmaksu katmiseks küsima WESi eest suuremat tasu.

(40) Vtesse väidab ka, et maksu ja tulude suhtarv on eriti suur sellistel uutel turule tulijatel nagu Vtesse. Varem asutatud ettevõtted saavad kiude liiklusega maksimaalselt koormata, et jagada rendi- ja maksukulu võimalikult paljude tarbijate peale, samas kui BT-l sellist sundust ei ole, sest väidetavalt ei maksustata teda marginaalselt. See tähendab, et varem asutatud ettevõtete maksu ja tulude suhe väheneb pikapeale.

(41) Piirmaksustamise kohta rõhutab Vtesse, et tema ebasoodne olukord tuleneb sellest, et BTd maksustatakse kui ühtset võrku, samas kui Vtesse maksab maksu iga sellise üksiku kiudoptilise kaabli meetri pealt, millesse ta valguskiire sisestab. Vtesse leiab, et hindamise aluseks peaks olema üksikleping sellel turul, kus Vtesse ja BT on konkurendid. Vtesse esitab täpsemaid andmeid lepingute erineva piirmääraga maksustamise mõju kohta: näiteks väidab Vtesse'i pakkumise kohta, mille algatas Kent MAN magistraal- ja juurdepääsuühendustega varustamiseks, et tema maksukohustus moodustas selle pakkumise puhul 16 % tema tuludest. Vtesse väidab, et BTd ei maksustatud sama pakkumise puhul piirmääraga või maksustati kõige enam keskmiselt 2 %ga tuludest, mida BT väidetavalt maksudena maksab. See erinevus selgitaks, miks Vtesse kaotas pakkumise konsortsiumile, kuhu kuulub BT.

(42) Vtesse märgib ka, et BT rentis hiljuti ligikaudu 2 000 kilomeetrit optilist kiudu ühe Vtesse'i tarnija, Geo võrgus arvatavasti Vtesse'iga samadel ärilistel tingimustel. Vtesse'i arvates tuleks BTd pidada nende kiudude valdajaks. Vtesse seab kahtluse alla, kas BT hindamisel arvestati BT võrgu sellist laiendamist, ja väidab, et BTd oleks tulnud hinnata samadel alustel nagu Vtesse'i, kui ta rendib kiude samalt ettevõtjalt.

(43) Altnet Task Force, mis esindab mitmeid teisi püsiliiniide vahendusel toimuva telekommunikatsiooni operaatoreid, väidab, et tulude ja kulude meetodit tuleks rakendada vaid reguleeritud monopolide suhtes, mille puhul on vähe võrreldavaid rendiandmeid. Ta leiab, et VOA-l oli küllaldaselt rendiandmeid, et hinnata BTd rendimeetodil, näiteks BT liinide rendi hulgimüügitariifid või eraldatud kliendiliinijuurdepääsu avaldatud hinnad, mida saaks kasutada tema vaskkaablite rendiväärtuse hindamiseks. Altnet leiab ka, et rendimeetod suurendab operaatorite maksukohustust. Tulude ja kulude meetodil selline mõju puudub, sest infrastruktuuri väärtus määratakse eelnevalt kindlaks ja seetõttu ei avalda maksukohustusele mingit mõju BT otsus sisestada valguskiir kasutamata kiududesse. Altnet leiab, et nende moonutuste mõju suurendas see, et BT ja VOA vahel saavutatud kokkulepe hõlmas kahte hindamisperioodi, mis andis turgu valitsevale ettevõtjale väärtuse püsivuse tõttu suure eelise, samas kui Altneti ettevõtted peavad esitama kulukaid ja rahuldamata jäävaid kaebusi ning pidama läbirääkimisi. Altnet väidab, et BT maksukoormus moodustab telekommunikatsioonivõrkude maksukoormusest 74 %, kuigi tema turuosa on vähemalt 80 %.

(44) Global Crossing kinnitab, et progresseeruv maksustamine (st uute valgustatud kiudude maksustamine) soodustab BTd, sest iga kord, kui Global Crossing valgustab uue kiu, tekib täiendav maksukohustus kogu tema võrgu pikkuse suhtes alates tarbijast kuni tuumvõrgu sõlmpunktideni. Global Crossing väidab, et tema turuosa on ebasoodsa maksustamise tõttu vähenenud BT kasuks.

(45) Thus plc ja Viatel (UK) Ltd. väidavad samuti, et nende maksukohustus suureneb uute tarbijate ühendamisel nende võrkudesse, samas kui nende peamise konkurendi BT maksukohustus sarnases olukorras ei suurene. Above Net esitab samasuguse väite, märkides, et tema turuosa vähenes BT kasuks ja et selle põhjuseks on arvatavasti BT väidetavalt madalam maksustamine.

(46) UKCTA, ettevõtjate organisatsioon, mis esindab püsiliiniide vahendusel toimuva side operaatoreid, kes konkureerivad BTga kõne- ja andmesideteenuste valdkonnas, leidis, et vara maksustamise süsteem ei ole läbipaistev, sest sellele on omased võrguoperaatorite ja maksuorganite konfidentsiaalsed kahepoolsed kokkulepped. UKCTA leiab, et kokkulepe, mille BT saavutas, on andnud talle kindlustunde kümneks aastaks, samas kui teised operaatorid ei saa oma maksukulu samalaadselt prognoosida . Ta märgib, et varamaksu süsteem on kindlustanud BT turgu valitseva seisundi, sest maksustamine on olnud BT suhtes soodsam ja on seetõttu kahjustanud uute turule tulijate võimalusi ausalt konkureerida; samuti põhjusel, et BT ettevõtlusmaksu koormus, erinevalt teiste konkurentide maksukoormusest, ei suurene otseselt uute kiudude valgustamisel. Vastuseks komisjoni teabenõudele märkis UKCTA siiski, et ei ole võimalik

hinnata, kui suurt maksu oleks Altneti operaatorid pidanud maksma, kui neid oleks hinnatud BTga samadel alustel.

(47) Telekommunikatsioonieттevõtete ettevõtlusmaksu konsultant GVA Grimley kritiseerib BT suhtes sellise korrigeerimismehhanismi kasutamist, mis arvestab tema turuosa muutumisega ja mille rakendamine ei ole läbipaistev. GVA Grimley väidab, et kogu vara puhul, mida hinnatakse tulude ja kulude meetodil, kasutatakse tavapäraselt ümberhindamist iga viie aasta järel ilma turuosa arvestamata. Lisaks seab ta kahtluse alla viisi, kuidas seda turuosaga seotud korrigeerimismehhanismi kohaldatakse BT suhtes, märkides, et BT käibe ja kasumi suurenemist arvestades on raske mõista, miks BT maksustatav väärtus oleks pidanud ajavahemikus 1995–1999 vähenema. Ta väidab ka, et VOA määras eraldatud vasktraadipaari maksustatavaks väärtuseks ligikaudu 50 Inglise naela, samas kui BT kliendiliinide väärtuseks on määratud ligikaudu 16 Inglise naela (jagades BT maksustatava koguväärtuse kliendiliinide arvuga). Selline lahknevus viitab sellele, et BT võrk on alahinnatud.

(48) Mõned juba nimetatud vastajad ja teised, näiteks Telewest Broadband, Cable and Wireless ja Easynet, tõstatavad ettevõtlusmaksuga seotud küsimusi, mis ei tundu siiski olevat otseselt seotud menetluse algatamise otsuses kirjeldatud asjaoludega. Mõned nendest ettevõtetest on näiteks mures varamaksu võimaliku rakendamise pärast seoses eraldatud juurdepääsuga kliendiliinile. Nad kaebavad ka selle üle, et ettevõtlusmaksu määrad on liiga kõrged ([9]), mis takistab investeeringute tegemist, ning et viieaastane periood ei vasta telekommunikatsioonisektori tehnoloogilise arengu olemusele ja kiirusele ([10]). Üks ettevõte väidab ka, et mõnesid konkurente ei maksustata ([11]).

B. **BT ja Kingstoni märkused**

BT märkused

(49) BT selgitas esiteks, et – vastupidi menetluse algatamise otsuses väidetule – puudub hindamismeetodite vahel kindel tunnustatud hierarhia ega ole olemas põhimõtet, et rendiandmete olemasolu korral on rendimeetod kõige sobivam meetod. VOA poolt kasutatav meetod sõltub hinnatava vara laadist ja olemasolevatest andmetest. Seega puudub VOA-l meetodi valiku osas kaalutlusõigus.

([9]) Cable and Wireless'i, Telewesti ja Viateli märkused.

([10]) Telewesti märkused.

([11]) Easyneti märkused.

(50) Kuigi BTd hinnatakse teistsuguse meetodiga, ei kohelda teisi maksumaksjaid BTga võrreldes diskrimineerivalt: kohustuslik test on sama: kõigi meetodite eesmärk on hinnata seda hüpoteetilist rendisummat, mille eest eeldatavasti antaks kõnealune ettevõtte vara aastaks rendile.

(51) BT väite kohaselt puuduvad tõendid selle kohta, et BT vara maksustatav väärtus on andnud BT-le eelise, sest vähendas konkurentidega võrreldes tema maksubaasi. Ainus tõend, mille komisjon on selle väite toetamiseks esitanud, on maksustatavate väärtuste võrdlus käibega.

(52) BT märgib lisaks, et VOA järeldas õigesti, et tulude ja kulude meetod on ainus sobiv meetod BT võrgu väärtuse hindamiseks ning selle peamiseks põhjuseks on BT vara kui terviku maksustatava väärtuse hindamiseks sobivate rendiandmete puudumine. 1995. aastal ja 2000. aastal toimunud hindamiste ajal puudusid andmed nii kliendiliinide ([12]) kui ka hulgimüügi rendi ([13]) kohta.

(53) BT eitab väidet, nagu oleks kaebuste esitamise süsteem või selle kohaldamine BT suhtes olnud kuidagi diskrimineeriv. Kõigil on õigus kaebust esitada ja võimalus kokkulepe sõlmida. BT võrgu hindamise peale esitati kaebus 1995. aastal. Selle kaebuse lahendamine enne maksukohtu istungit ei olnud ebaharilik ja ei kujuta endast VOA kaalutlusõiguse teostamist: kokkuleppe saavutamine võimalus ei vabasta VOAd seaduses sätestatud kohustusest määrata vara aastane rendiväärtus hüpoteetilise rendi alusel. BT leiab, et on vale väita, nagu oleks 1995. aasta hindamine olnud aluseks 2000. aasta väärtuse määramisel ja taganud BT-le väärtuse püsimise kümne aasta jooksul: 1995. aasta hindamisega seotud kokkulepe sõlmiti 2000. aastal vaid viivituste tõttu kohtumenetluses. BT oli seega 1995. aasta hindamisega seoses viis aastat teadmatuses. 2000. aasta hindamisnimekiri lepiti kokku samal ajal.

(54) BT selgitas, et viieaastase ajavahemiku jooksul võib hinnangu läbi vaadata "asjaolude olulise muutumise" korral. Turuosadel põhinevas korrigeerimismehhanismis nähti tõhusat vahendit, mille abil kord aastas arvesse võtta nende asjaolude olulise muutumise netomõju ([14]).

([12]) Esimest eraldatud kliendiliinijuurdepääsu renditariifi kasutati alates 31. maist 2001, st oluliselt hiljem asjaomastest eelnenud hindamispäevadest 1. aprillil 1993 ja 1. aprillil 1998.

([13]) Esimesed täpsustatud raamatupidamisaruanded, mis kajastasid BT juurdepääsuteenuste ülekandekulusid, avaldati aastate 2001/2002 kohta.

([14]) Seda turuosadel põhinevat mehhanismi selgitatakse üksikasjalikult Ühendkuningriigi ametiasutuste märkuste juures.

(55) BT selgitas, et seetõttu oli vale komisjoni menetluse algatamise otsuses toodud väide, et BT infrastruktuuri väärtuse suurenemist ei arvestata: tegelikult on BT väärtust korrigeeritud nii alla- kui ka ülespoole, sõltuvalt sellest, kas BT väärtust suurendavad tegurid kaalusid üles väärtust vähendavad tegurid ([15]).

(56) BT leiab, et Vtesse'i puhul kasutatav väärtuse läbivaatamise süsteem põhineb samadel põhimõtetel, kuigi see toimub teisel viisil: uued kasutusele võetud kiud saavad selle vara osaks ja neid hinnatakse selle osana. Vtesse'i puhul ei sobi turuosa maksustatava väärtuse hindamiseks, sest Vtesse'i väikese turuosa tõttu on igasugused muudatused tõenäoliselt märkamatud.

(57) Lõpuks väidab BT, et kui komisjon peaks otsustama, et BT sai riigiabi, ei saa komisjon anda korraldust see tagasi maksta, sest BT-l on õiguspärane ootus, et igasugune selline abi oli seaduslik või – teise variandina – et see kujutab endast olemasolevat abi.

Kingstoni märkused

(58) Kingston väidab, et komisjon ei ole eelise olemasolu tõendanud, st ei ole tõendanud asjaolu, et BT ja Kingstoni maksukohustust on valikuliselt vähendatud või et teiste operaatorite maksukohustust suurendati erakordselt palju. Ta märgib, et komisjon ei tea, kuidas Kingstonit on maksustatud.

(59) Kingston leiab, et ainus tõend selle kohta, et BT-le võib olla antud eelis, on BT ja Vtesse'i maksu ja tulude suhte erinevus. See suhtarv ei ole varamaksu puhul siiski asjakohane, sest see ei ole tuludelt võetav maks. Selleks et see suhtarv oleks asjakohane, peaksid Vtesse ja Kingston või BT olema otseselt võrreldavad ettevõtted, mida need antud juhul suurust, käivet ja majandustegevust arvestades ei ole. Lõpuks määrab Kingston Vtesse'i suhtarvu hinnanguliseks suuruseks 0,39 %, samas kui tema enda maksu ja tulude suhe on väidetavalt 4,5 % ([16]).

(60) Ta eitab seda, et teistsuguse meetodi kasutamine annab Kingstonile valikulise eelise. Ta leiab, et VOA-l on hindamisprotsessis teatav kaalutlusõigus, kuid see ei ole piiramatu: vara ja andmete laad määravad VOA valiku, mida piirab lisaks veel kohtupraktika. Ei ole võimalik tõendada, et tulude ja kulude meetod annab Kingstonile või BT-le eelise, sest nende suhtes ei saa rendimeetodit rakendada, samas kui tulude ja kulude meetodit ei saa Vtesse'i suhtes rakendada, sest Vtesse ei saa kasumit.

(61) Ta väidab veel, et konkurentsi moonutamise kohta puuduvad tõendid, sest puuduvad andmed teiste, Kingstoniga konkureerivate operaatorite kohta. Lisaks teeb ta õigusliku ettepanku, et igasugune Ühendkuningriigi maksusüsteemi rakendamise kaudu antud võimalik abi on olemasolev abi.

IV. ÜHENDKUNINGRIIGI MÄRKUSED

(62) Ühendkuningriigi ametiasutused väidavad, et maksusüsteem on ühtne seadusega kehtestatud süsteem, mida rakendatakse ettevõtte vara suhtes Inglismaal ja Walesis, ning selle ülesanne on kehtestada üldine kriteerium, mille alusel hinnata ettevõtte vara väärtust. Selleks kriteeriumiks on rendisumma, mille eest eeldatavasti – arvestades teatavaid seadusega sätestatud eeldusi, mis on seotud vara seisundi ning hüpoteetilise rendilepingu tingimustega – antaks kõnealune vara aastaks rendile.

(63) Selle väärtuse määrab VOA, kus töötavad erialase ettevalmistusega tunnustatud inspektorid ja mis on seaduse kohaselt kohustatud tegema sõltumatut ekspertiisi. Tema otsuseid võivad sõltumatult kontrollida maksukohus (*Valuation Tribunal*) ning sellest kõrgemal asuvad maaküsimuste kohus (*Lands Tribunal*) ja apellatsioonikohus (*Court of Appeal*).

(64) Ühendkuningriigi ametiasutused selgitavad ka, et VOA võib nimetatud hüpoteetilise rendisumma kindlaksmääramiseks kasutada mitut meetodit. Nendel hindamismeetoditel on sama eesmärk, nimelt hüpoteetilise rendi kindlakstegemine, ja need peaksid nõuetekohasel rakendamisel andma sama tulemuse. Mitu meetodit peaksid katma paljud erinevad olukorrad, mille puhul maksumäärasid rakendatakse. Asjakohase hindamismeetodi valik ei ole diskretsiooniotsus: see sõltub vara ja olemasolevate andmete laadist. Seega, kui näiteks vara valdamisega ei taotleta kasumit (haiglad, koolid jne), ei saa tulude ja kulude meetodit rakendada ja VOA teeb tõenäoliselt otsuse, et kõige asjakohasem meetod on ehitaja baasmeetod.

4.1. BT ja Kingstoni puhul kasutatud meetodi valik

(65) Ühendkuningriigi ametiasutused selgitavad, et tulude ja kulude meetod oli BT ja Kingstoni vara hindamiseks ainus kasutamiskõlblik meetod. Nad väidavad, et VOA sõltuma-

([15]) Seega suurenes 2003. aastal BT maksustatav väärtus Inglismaal 443,5 miljonilt Inglise naelalt 447,5 miljoni Inglise naelani. 2004. aastal suurenes see Inglismaal 450,6 miljoni Inglise naelani.

([16]) Kingstoni vara Hulli linnastus, mida hinnati tulude ja kulude meetodil, hinnati 2000. aasta hindamisnimekirjas 5,1 miljonile Inglise naelale. Kingston väidab, et ta sai sellest piirkonnast tulu ligikaudu 50 miljoni Inglise naela ulatuses. Asjakohast kordajat (44 %) kohaldades saaksime maksu ja tulude suhtarvuks ligikaudu 4,5 %.

tute ekspertide rühm ([17]), mis hindas nende ettevõtete vara, järeldas kõigi hindamisperioodide, sealhulgas ajavahemiku 2005–2010 kohta, et BT ja Kingstoni võrkude maksustatava väärtuse hindamiseks rendimeetodil puudusid piisavad andmed. Antud juhul kinnitas selle järelduse maksukohus ([18]). Nad väidavad ka, et tulude ja kulude meetod on ainus meetod, mis suudab arvestada BT laiahaardelisusest tulenevat ainulaadset eelist.

(66) Ühendkuningriigi ametiasutused väidavad, et rendimeetodit ei saanud BT ja Kingstoni puhul kasutada. Siinkohal rõhutavad nad esiteks, et rendiandmete kättesaadavust tuleb hinnata hindamise ajal. Seega saab näiteks rendimeetodi rakendamise võimalust ajavahemiku 1995–2000 puhul kaaluda vaid teabe alusel, mis oli kättesaadav eelneval hindamispäeval, st 1. aprillil 1993. Ühendkuningriigi ametiasutused väidavad seetõttu, et kolmandad isikud ja komisjon eksivad, kui arvavad, et praegu kättesaadavad turuandmed on asjakohased, kui on tegemist küsimusega, kas 1995. aasta ja 2000. aasta hindamisnimekirju oleks saanud koostada rendimeetodil.

(67) Seetõttu sai 1995. aasta hindamisnimekirjade koostamisel arvestada vaid 1993. aastal kättesaadavat teavet. Komisjon pakkus menetluse algatamise otsuses välja kaks võimalikku rendiandmete allikat: esiteks rent, mida BT sai oma infrastruktuuri väljarentimisel, ja teiseks BT jaemüügi ja BT hulgimüügi vahelised ülekandehinnad. Ühendkuningriigi ametiasutused väidavad, et VOA ei saanud 1993. aastal kasutada kumbagi neist lähenemisviisidest. BT ei rentinud 1993. aastal välja ühtegi oma infrastruktuuri olulist osa ning jaemüük ja hulgimüük ei olnud tema struktuuris eraldatud.

(68) Seoses 2000. aasta hindamisnimekirjaga, mis põhines 1998. aastal kättesaadaval teabel, tunnistavad Ühendkuningriigi ametiasutused, et sellel kuupäeval olid olemas piiratud rendiandmed nende kiudoptiliste võrkude kohta, mida hakati pakkuma operaatoritele nn tühistamatute kasutamisõiguste (*Indefeasible Rights of Use*) lepingute alusel. Andmed olid siiski piiratud ja kehtisid vaid selliste kiudoptiliste võrkude kohta, mida kasutati mahukate teenuste osutamiseks, ning seetõttu olid asjakohased vaid BT vara väga piiratud osaga seoses. Nad tunnistavad ka, et 1998. aastal olid jaemüük ja hulgimüük eraldatud, kuid BT tegevuse oluliseks osaks olev juurdepääsu pakkumine toimus ühtse voona ja seda ei antud üle ettevõtte teistele allüksustele. Seetõttu ei saanud ülekandemakseid kasutada terve BT võrgu hindamiseks.

(69) 2005. aasta hindamisnimekirja kohta kehtivad samad märkused. Ühendkuningriigi ametiasutused eitavad ka, et – vastupidi Altneti ettepanekule – eraldatud kliendiliinijuurdepääsu tariifid on rendiandmed, mille alusel oleks saanud BT vara hinnata. Liinide rendi hulgimüügitariifid olid näiteks kättesaadavad alates augustist 2002. See on toode, mida BT on kohustatud pakkuma teistele telekommunikatsioonioperaatoritele ja mis võimaldab neil pakkuda nii liinide rendi kui ka kõneteenust tarbijatele kogu BT kohtvõrgu piires. Tasu, mida telekommunikatsioonioperaator maksab BT-le, ei ole siiski võrdväärne kohtvõrgu rendiga. See on tasu teenuse eest, sest BT peab tagama muu hulgas liini hoolduse, telefonijaama teenuse, arvete esitamise ning uurimis- ja arendustegevuse, rikete kõrvaldamise, liinide pakkimise (*pair gain*) seadmed ja võimsuse. Ühendkuningriigi ametiasutused väidavad seetõttu, et seda ei saa – vastupidi Vtesse'i ja Altneti oletustele – pidada võrdväärseks kliendiliini rendisummaga. Nad jõudsid samale järeldusele seoses *Calls and Access*'i tariifiga, mis oli liinide rendi hulgimüügitoote eelkäija, oli kättesaadav 1998. aastast saadik ning hõlmas samu teenuseid nagu liinide rendi hulgimüük. BT liinide rendi hulgimüügitariifi ja eraldatud kliendiliinijuurdepääsu tasu reguleerib OFCOM. Need ei ole avatud turu renditariifid ja seetõttu on neil rendiväärtust tõendavate tasumääradena vähe kaalu ([19]). Seepärast väidab VOA, et tal puudusid rendiandmed BT ja Kingstoni võrkude oluliste osade, st nende juurdepääsuvõrkude kohta.

(70) Ühendkuningriigi ametiasutused selgitasid lisaks, et rendiandmeid, mida kasutatakse rendimeetodi rakendamisel teiste telekommunikatsioonioperaatorite suhtes peale BT ja Kingstoni, ei saa kasutada nende kahe ettevõtte vara hindamiseks. BT ja Kingston ühelt poolt ning teised telekommunikatsioonioperaatorid teiselt poolt ei ole kaugeltki võrreldavad. BT ja Kingstoni võrgud on peamiselt juurdepääsuvõrgud, mis teenindavad BT puhul miljoneid üksikisikuid, samas kui enamiku teiste telekommunikatsioonioperaatorite võrgud on peamiselt tuumvõrgud, mis teenindavad väheseid väärtuslikke ja suure mahuga tarbijaid. Vara väärtust mõjutavad mitmed tegurid, sealhulgas vara funktsioon, selle asukoht, selle maht ja see reguleeriv keskkond, kus ettevõte tegutseb. Seega, arvestades vara erinevusi ja võrreldamatust, ei saa telekommunikatsioonioperaatorite rendiandmeid, näiteks nende kiudoptilise võrgu rendi andmeid, otseselt kasutada BT ja Kingstoni puhul.

([17]) Sinna kuulusid ekspertidest konsultandid organisatsioonist *National Economic Research Associates* (NERA), kellele VOA tegi ülesandeks koostada BT tulevaste tulude ja tegevuskulude hindamise mudel.

([18]) *British Telecommunications plc vs. Central Valuation Officer*, 19. märts 1998.

([19]) Ühendkuningriigi ametiasutused viitavad kohtuasjale *Poplar Union Assessment Committee vs. Roberts*, [1922] 2 AC 93.

Ühendkuningriigi ametiasutused väidavad samadel põhjustel, et kaabeltelevisiooniettevõtete rendiandmeid ei saa, vastupidi komisjoni poolt menetluse algatamise otsuses tehtud soovitusele, kasutada BT ja Kingstoni puhul.

(71) Mis puutub soovitusse, et osa BT varast oleks saanud hinnata teiste võrkude rendiandmete alusel ning ülejäänud vara tulude ja kulude meetodil, siis Ühendkuningriigi ametiasutused väidavad, et selline lahendus ei olnud otstarbekas. Niisugune lähenemisviis eeldaks, et iga äritegevuse jaoks, millega BT tegeleb, on olemas BT võrgu konkreetne füüsiline osa. Ühendkuningriigi ametiasutused märgivad siiski, et vastavalt Ühendkuningriigi kohtupraktikale ettevõtlusmaksu rakendamise kohta ([20]) tuleb ühe tegevusalaga piirduvat vara, nagu on BT ja Kingstoni võrgud, hinnata üheainsa varana. Ühe valdaja vara lahutamine koostisosadeks moonutaks hindamist, sest vara osade väärtuste summa võrdub harva kogu vara väärtusega.

(72) Et täpsustada: võimatu on püüda lahutada koostisosadeks BT magistraaltrassi, suure mahuga kiudoptilist võrku, mis konkureerib Vtesse'i äritegevusega, ja hinnata selle maksustatavat väärtust teiste konkureerivate telekommunikatsioonioperaatorite poolt makstud rendisummade alusel. Põhjus on selles, et sama infrastruktuuri kasutatakse ka väiksemahuliste telefoniteenuste jaoks, mida BT osutab 29 miljonile kodutarbijale. BT või Kingstoni võrku ei ole selle ehituse ja toimimise terviklikkuse tõttu võimalik jagada iseseisvateks üksusteks, mida saab eraldi rendile anda või vallata.

(73) Isegi kui oleks võimalik hinnata BT ja Kingstoni vara osasid tulude ja kulude meetodist erineval meetodil, jääks siiski igal juhul alles ülejäänud osa hindamise probleem, sest tulude ja kulude meetodit on võimalik rakendada vaid kogu nende ettevõtete võrgu suhtes.

4.2. **BT ja Kingstoni puhul tulude ja kulude meetodi rakendamine.**

(74) Ühendkuningriigi ametiasutused selgitasid üksikasjalikult seda, kuidas BT ja Kingstoni suhtes rakendatakse tulude ja kulude meetodit.

BT hindamine

(75) Hindamise tegid sõltumatud eksperdid vastavalt tulude ja kulude meetodi rakendamise üldeeskirjadele ([21]). Kuigi mudeli väljatöötamine ja järgnevad arvutused on keerukad, antakse alljärgnevates lõigetes lühike ülevaade sellest, kuidas hindamine toimus ajavahemiku 1995–2000 puhul.

(76) Tulude ja kulude hindamisel võetakse eeldatavad laekumised, mis on asjakohased BT maksustatava vara seisukohast, ja lahutatakse nendest vastavad kulud. VOA andis ekspertidest konsultantidele (*National Economic Research Associates*, NERA) ülesande koostada mudel, et hinnata viie aasta jooksul Inglismaal ja Walesis BT keskhindamisnimekirja kantud vara valdamisest saadavaid tulusid ja kaasnevaid tegevuskulusid, seda koos ülejäänud võrguga Šotimaal ja Põhja-Iirimaal. Ühendkuningriigi ametiasutused esitasid NERA mudeli ja alusvara arvutamise tabelite kokkuvõtte 1995., 2000. ja 2005. aasta hindamiste kohta.

(77) NERA mudeli eesmärk oli prognoosida maksustamishüpoteesiga seoses viie aasta tulusid ja tegevuskulusid, mis tõenäoliselt tekivad BT võrgus kogu Ühendkuningriigi territooriumil. See hüpotees näeb ette BT võrgu maksustatava osa rendile andmise 1. aprillil 1993, kuid arvesse läheb selle vara ja konkureerivate võrkude ning ülejäänud keskkonna seisund 1. aprillil 1995. NERA mudel põhines tegelikel tuludel ja tegevuskuludel, mis tekkisid eelnevale hindamispäevale eelnenud aastal, sest hüpoteetilise rendi pakkujatele oleksid need andmed teada. Tähelepanekuid varasemate statistiliste andmete pikaajaliste seeriate kohta kasutati elastsusnäitajate tuletamiseks, mida kasutati selleks, et prognoosida muutusi kogu telekommunikatsiooniturul ja BT turuosa viie aasta jooksul.

(78) BT puhul otsustas VOA kasutada tavapärase üheaastase ajavahemiku asemel viie aasta prognoositud kulusid ja tulusid. Ühendkuningriigi ametiasutused selgitasid, et teatud tingimustes võib tulude ja kulude meetodi rakendamisel arvestada mitme tulevase aasta kulutasuvust, kui üheainsa aasta kulutasuvus ei ole tõenäoliselt tulevikule tüüpiline. BT puhul prognoosis VOA, et eelneva hindamispäeva seisukohast vaadates mõjutab tulevast kulutasuvust suurem konkurents, regulatiivne hinnakontroll, konkurentide võrkude oluline kasv ja pakutavate teenuseliikide muutumine. Nendel põhjustel tuli kasutada viie aasta prognoositud kulutasuvusel põhinevat käsitlust, et hinnata

([20]) Vt näiteks kohtuasi *Brewin (VO) vs. Railway Executive*, (1952) 45 R&IT 553.

([21]) *The Receipts and Expenditure Method of Valuation for Non-Domestic Rating, A Guidance Note – July 1997*. Avaldanud *Royal Institution of Chartered Surveyors*.

rendisummat, mida hüpoteetiline rentnik oleks eelneval hindamispäeval valmis sellel perioodil BT võrgu eest maksma ([22]).

(79) Pärast viie aasta tulude ja tegevuskulude prognoosimist tuleb tulude ja kulude hindamise järgmise sammuna lahutada need hinnangulised kapitalikulud, mis hüpoteetilisel rentnikul tekivad prognoosi aluseks oleva viie aasta jooksul ja mis on seotud varaväliste esemetega, mis on vajalikud, et teenida prognoositud tulu. Need esemed liigitatakse kaheks: (a) maksustamata tootmisvahendid, mida on vaja viie aasta jooksul soetada kas siis olemasolevate varade asendamiseks või muul põhjusel, ja (b) võrkude uued osad, mida ei ole veel 1. aprillil 1995 olemas, kuid mille ehitamist viieaastase perioodi jooksul prognoositakse.

(80) Järgmise sammuna prognoositakse käibekapitali muutus viieaastase prognoosiperioodi iga aasta kohta. Aastane muutus lahutatakse tuludest, millest on lahutatud kulutused ja eespool kirjeldatud kapitalikulud. Nii saadakse jagatav jääk, mis kujutab endast rendi kogusummat ja rentniku nõutavat rahavoogu. Seejärel hinnatakse rentniku nõutav rahavoog.

(81) See on tulu, mida rentnik eeldab oma kapitalilt saavat aasta alguses, seda on korrigeeritud aasta jooksul selle kapitali suhtes toimunud muutustega. Rentniku kapital koosneb hüpoteetilise rendilepingu alguses käibekapitalist ja materiaalsest varast, nimelt mittemaksustatavatest tootmisvahenditest. Rentniku kogukapitali muutust hinnatakse iga aasta kohta. Materiaalse vara väärtus muutub igal aastal, sest muutub vara asendushind, olemasolev vara amortiseerub ja soetatakse uut või asendusvara; neid muutusi prognoositakse viie aasta peale ette.

(82) Rentniku nõutav tulu nominaalväärtus arvati olevat 16,2 % ([23]). See on hinnanguline BT kaalutud keskmine kapitali nominaalhind (WACC) enne maksude mahaarvamist 1. aprilli 1993. aasta seisuga – st asjakohasel eelneval hindamispäeval. Sel viisil arvutatakse rentniku nõutav rahavoog aasta lõpus. Kuna tulud, kulud ja kapitalikulud tekivad aasta läbi, samuti tuleb renti maksta kogu aasta, saadakse aastalõpu nõutav rahavoog aasta keskel, kasutades 6 kuu jooksva väärtuskoefitsiendina 16,2 %.

(83) Rentniku nõutav rahavoog lahutatakse jagatavast jäägist, saades lõpliku rahavoo iga aasta kohta, sest see rahavoog tuleneb aasta jooksul toimuvatest tehingutest. Seejärel liidetakse kõigi aastate rahavoogude ajaldatud väärtused (16,2 %) ja jagatakse ajaldatud väärtuskoefitsientide summaga (võrdub 16,2 % aastatuluga 5 aasta jooksul).

(84) Tulemus, 700 636 855 Inglise naela, on hinnanguline rendipakkumine, mida hüpoteetiline rentnik oleks suuteline tegema, et saada selliselt kapitaliinvesteeringult 16,2 % tulu, mida ta peab saama, et tema pakkumine oleks saadava tuluga põhjendatud. Hindamise eelviimases etapis jaotatakse Ühendkuningriigis asuva vara enam kui 700 miljoni Inglise naela suurune kumulatiivne väärtus Inglismaa ja Walesi vahel. Kuna igasugused otsesed andmed telekommunikatsiooniliikluse kohta kummaski Ühendkuningriiki kuuluvas riigis puuduvad, oletatakse, et kõige täpsem oleks jaotus tõenäoliselt juhul, kui arvestataks majandustegevuse jagunemist Ühendkuningriigi moodustavate osade vahel. Nende andmete alusel jaotati Ühendkuningriigi kumulatiivne väärtus selliselt, et 84,8 % asub Inglismaal ja 4,2 % Walesis.

(85) Saadud arvud sisaldavad mitmesugust vara, mida BT omas ja valdas, kuid mis ei olnud kantud koondhindamisnimekirja. Neid varasid oli võimalik hinnata otseselt rendimeetodiga ning nende väärtuseks hinnati 149 167 870 Inglise naela Inglismaal ja 3 822 485 Inglise naela Walesis. Hindamise lõppetapis need eraldi hinnatud maksustatavad väärtused lahutatakse, et saada koondhindamisnimekirja kantud vara lõplik maksustatav väärtus, mis oli 445 miljonit Inglise naela Inglismaal ja 25 miljonit Inglise naela Walesis.

(86) Sama meetodit rakendati järgmise kahe hindamisperioodi suhtes, võttes ajavahemiku 2000–2005 puhul aluseks BT tegelikud raamatupidamisandmed aastatel 1997/1998 ja ajavahemiku 2005–2010 puhul raamatupidamisandmed aastatel 2002/2003. VOA võttis ajavahemiku 2000–2005 puhul aluseks rentniku nõutava investeeringutasuvuse 14,25 % ning ajavahemiku 2005–2010 puhul nõutava investeeringutasuvuse 12,25 %, kusjuures see vähenemine peegeldas toimunud inflatsiooni.

(87) Tulude ja kulude meetodi rakendamisel BT suhtes saadi 1995. aastast alates järgmised maksustatavad väärtused.

Hindamisnimekiri	Inglismaa	Wales
1995–2000	445 miljonit Inglise naela	25 miljonit Inglise naela
2000–2005	467 miljonit Inglise naela	26 miljonit Inglise naela
2005–2010	530 miljonit Inglise naela	24 miljonit Inglise naela

([22]) Tuleb meeles pidada, et kuigi hüpoteetiline rendileping peab kestma terve aasta, ei tule eeldada, et see kestab vaid ühe aasta. Vastupidi, tuleb eeldada põhjendatud jätkuvust. Vt kohtuasja *R vs. South Staffordshire Waterworks Co*, (1865) 16 QBD359 at 370.

([23]) Tegelikkuses 12,27 %.

(88) Ajavahemiku 1995–2000 hindamise kohta tunnistavad Ühendkuningriigi ametiasutused, et tulude ja kulude meetodit rakendati selle ajavahemiku puhul BT suhtes kokkuleppe tulemusena, mis saavutati pärast viieaastast kohtuvaidlust ja sellele järgnenud läbirääkimisi. VOA-l on õigus sõlmida kokkuleppeid ja seda kasutatakse varamaksu rakendamisel sageli ([24]). VOA ei või võtta lepingu sõlmimisel aluseks väärtust, mis ei vasta asjaomase vara täpsele maksustatavale väärtusele. Ühendkuningriigi ametiasutused rõhutavad, et BTga sõlmitud kokkuleppe kohaselt tuli BT vara hinnata pigem tulude ja kulude meetodiga kui ehitaja baasmeetodil, mida pooldas BT, ja et selle abil saadud maksustatav väärtus oli oluliselt suurem väärtusest, mille eest võitles BT.

(89) Vtesse'i väite kohta, mille kohaselt VOA ja BT leppisid pärast maksukohtu otsust ([25]) kokku BT võrgu maksustatava väärtuse, mis oli VOA esialgsest hinnangust 15 % madalam, selgitasid Ühendkuningriigi ametiasutused, et erinevust on võimalik seletada sellega, et pärast maksukohtu otsust tehtud hindamine tugines põhjalikumale analüüsile. Koostades esimest hinnangut, mis esitati enne maksukohut, ei suutnud VOA ja tema majanduskonsultant NERA saada täielikke andmeid BT eelmiste perioodide tulude, hindade, mahtude ja kulude kohta, sest neil puudusid eelkõige vahendid, et sundida BTd neid andmeid avalikustama. BT kaebas otuse edasi maaküsimuste kohtusse. Maaküsimuste kohtu istungil vaadatakse asi uuesti läbi ([26]). Lisaks sai VOA teha menetluse selles etapis ettekirjutuse teabe esitamiseks ja sundida BTd avalikustama vajalikku teavet. VOA ja NERA suutsid saada eelkõige 2000. aasta hindamise jaoks olulisi andmeid, mis ei olnud neile 1997. aastal kättesaadavad, näiteks BT aastate 1992/1993 tulude ja kulude täieliku jaotuse, BT viie aasta plaan, mis koostati enne eelnevat hindamispäeva, ning eelmiste perioodide andmed liini- ja kõnemahtude ning -hindade ning püsiliini mahtude ning hindade kohta. See uus teave mõjutas hindamise kõiki peamisi osi, sealhulgas tulude ja tegevuskulude, tulevaste kapitalikulude ja hüpoteetilise rentniku nõutava tulu prognoosi.

(90) Mõned muutused suurendasid maksustatavat väärtust. Sellist mõju avaldasid järgmised tegurid:

— VOA kasutas lõpuks rentniku nõutava tulumäärana 12,27 % reaalväärtuses maksukohtu poolt esialgu kinnitatud 12,5 % asemel.

— Rentniku mittemaksustatava vara kapitalikulusid vähendati oluliselt tänu eelkõige BT 1993. aasta äriplaanis toodud teabele, mis ei olnud 1997. aastal kättesaadav.

— Koondamiskulusid vähendati 50 000 Inglise naelalt 33 900 Inglise naelale aastatel 1992/1993.

(91) Maksustatavat väärtust vähendas kõige rohkem muutus tulevaste tulude ja kulude prognoosis. 1997. aasta hindamisel kasutatud prognoosidega võrreldes eeldati uues versioonis esimesel aastal suuremat kasumit, kuid järgmistel aastatel väiksemat kasumit. Need muudatused tulenesid täpsemalt järgmistest teguritest.

— Aastate 1997/1998 hinnalae x-tegurit ([27]) muudeti - 4,5 %lt - 7,5 %le, sest - 4,5 %list muutust, mis toimus 1997. aastal ja mida kasutati 1997. aasta hindamisel, ei oleks saanud eelneval hindamispäeval põhjendatult ette näha.

— Ühe minuti kohta käiva juurdepääsu defitsiidi hüvitise ([28]) aastase vähenemise prognoosi suurendati - 3 %lt - 12 %le, sest 1997. aasta hindamisel ei arvestatud piisavalt juurdepääsu defitsiidi vähenemist, mille põhjuseks oli telefoniliinide hinna kiirem kasv, võrreldes kulude kasvuga.

— VOA ja NERA eeldasid 1997. aasta hindamisel, et riigisiseste püsiliinide hind tõuseb koos inflatsiooniga. Seda eeldust ei toetanud eelmiste perioodide püsiliinihindade andmed, mida BT pärastpoole esitas, ja 2000. aasta hindamisel eeldati, et need hinnad ei muutu.

— 2000. aasta hindamisel võeti lisaks arvesse allhankekulusid.

(92) Nende tegurite koosmõju tähendas seda, et lõplik hinnang oli väiksem sellest väärtusest, mille VOA arvutas 1997. aastal.

([24]) Ajavahemiku 2000–2005 hindamisnimekirjade kohta esitati näiteks üle 1,17 miljoni kaebuse, millest umbes 845 000 võeti tagasi või rahuldati.

([25]) Vt 18, joonealune viide.

([26]) Kaebuse esitamisel maaküsimuste kohtusse toimub kahest kohtueksperdist ja ühest QC-sertifikaadi omanikust koosneva kohtukoosseisu ees täiesti uus läbivaatamine, mis kestab 13 nädalat. Maksukohus ei ole kollegiaalne organ ja selle menetlus kestab vaid neli nädalat.

([27]) BT põhiliste telekommunikatsiooni jaemüügiteenuste suhtes kohaldati regulatiivset hinnakontrolli. Antud aastal ei tohtinud BT reguleeritud jaemüügiteenuste hinna muutus olla suurem kui RPI – x, kus RPI on kogu majanduse tarbijahinnaindeksi aastane muutus protsentides. X-teguri kehtestas OFCOM. 1992. aastal oli OFCOM otsustanud, et x-tegur on 7,5 % igal aastal alates aastatest 1994/1995 kuni aastateni 1996/1997.

([28]) BT juurdepääsu defitsiit on telefoniliinide pakkumisel saadud kahjum.

(93) Lõpuks küsimusele, mille komisjon esitas oma menetluse algatamise otsuses, nimelt kas tulude ja kulude meetod arvestab õigesti nende ettevõtete võimalikku ebatõhusust ja väiksemat kulutasuvust, mille suhtes rakendatakse tulude ja kulude meetodit, vastasid Ühendkuningriigi ametiasutused, et hindamisel lähtutakse eeldusest, et tõhusus on keskmine. Kui andmed näitavad keskmisest väiksemat tõhusust, peab tulude ja kulude meetodit kasutav hindaja tulude ja kulude hinnangut korrigeerima. Ühendkuningriigi ametiasutuste väite kohaselt on tõestatud, et BT tõhusus on keskmine ([29]), ja BT varale õige hinnangu andmiseks ei peetud vajalikuks midagi korrigeerida. Vastuseks küsimusele universaalteenuse osutamise kohustuste ja nende arvestamise viisi kohta BT hindamisel selgitasid Ühendkuningriigi ametiasutused, et universaalteenuse osutamise kohustust ei võetud eraldi arvesse. Universaalteenuse osutamise kohustuse kulud sisalduvad prognoosi kohaselt võrgu laiendamiseks vajalikes üldistes kapitalikuludes ning üldistes tegevuskuludes. Prognoositud tuludes sisaldub universaalteenuse osutamise kohustuse raames tarbijatele osutatud teenusest ja universaalteenuse osutamise kohustuse tõttu parema imago omandanud kaubamärgist tingitud tulude kasv, kui selline kasv esineb.

Kingstoni hindamine

(94) Kingstoni puhul kasutati samasugust, kuid palju lihtsamat sammhaaval lähenemist tulude ja kulude meetodile. Ei koostatud ühtegi mudelit, mis prognoosiks vara valdamisest viie aasta jooksul tõenäoliselt saadavat käivet. Selle põhjuseks on Kingstoniga konkureerivate, kodutarbijaid teenindavate võrkude puudumine Hulli linnastus, kaabeltelevisiooni puudumine ning väike konkurents kommertsliinide sektoris. Kingstoni stabiilsema seisundi tõttu Hulli turul otsustati, et viieaastane prognoos ei ole vajalik.

(95) Selle asemel on ajavahemiku 1995–2000 puhul pööratud tähelepanu eelnevale hindamispäevale eelnenud kolme aasta tegelikule käibele ja tegevuskuludele ning nende põhjal on oletatud, et hüpoteetiline rentnik võiks põhjendatult eeldada ligikaudu 9,5 miljoni Inglise naela suuruse puhastulu saamist aastas enne rendi mahaarvamist. Rentniku nõutav tulumäär arvati olevat 12,5 % mittemaksustatava vara väärtusest (hinnanguliselt 64 miljonit Inglise naela), mis annab tulu 8 miljonit Inglise naela, mis tuleb puhastulust maha arvata. 1,5 miljoni Inglise naela suurust jääki saab kasutada rendi maksmiseks ja see määrati Kingstoni maksustatavaks väärtuseks kõnealusel perioodil. 1998. aastal ja 2003. aastal kättesaadavaid arvandmeid kasutades andis sama meetod ajavahemiku 2000–2005 maksustatavaks väärtuseks 5,1 miljonit Inglise naela ja ajavahemiku 2005–2010 maksustatavaks väärtuseks 7 miljonit Inglise naela.

4.3. **Läbivaatamissüsteem**

(96) Ühendkuningriigi ametiasutused andsid selgitusi ka BT puhul kasutatud läbivaatamissüsteemi kohta. Nad selgitasid, et 1988. aasta kohalike omavalitsuste rahastamise seaduse 6. lisa kohaselt on BT-l nagu igal teisel maksumaksjal õigus lasta oma maksustatavat väärtust muuta, kui viieaastase hindamisperioodi jooksul asjaolud oluliselt muutuvad. Asjaolude olulist muutumist arvestatakse, nagu oleks see toimunud eelneval hindamispäeval. BT puhul muutuvad asjaolud oluliselt iga päev, kas siis BT võrgu laienemise (väärtuse kasv) või konkureerivate võrkude arenemise tõttu (väärtuse langus) ([30]). Teoreetiliselt peaks tulude ja kulude meetodil hindamine toimuma kord aastas, arvestades seda, kuidas selline asjaolude oluline muutumine on muutnud BT eelneval hindamispäeval tehtud viie aasta kava. Ühendkuningriigi ametiasutused ja BT on seda keerukat meetodit eelistades leppinud kokku, et kasutavad samalaadset korrigeerimismeetodit, mis põhineb BT turuosa muutumisel, võrreldes tema turuosaga hindamisnimekirja kehtivusele eelneval aastal, ja kasutavad selleks OFCOMi avaldatud andmeid.

(97) Turuosa arvutamisel jagati kõigi BT asjakohaste tululiikide kogusumma kõigi Ühendkuningriigi tavatelefonituru vastavate tululiikide kogusummaga. Asjakohased tululiigid on: (a) kohalikud kõned; (b) riigisisesed kõned; (c) rahvusvahelised kõned; (d) kõned mobiiltelefonidele; (e) muud kõned; (f) abonendiliini ühendused; (g) abonendiliini abonementtasud; (h) riigisiseste püsiliinide abonementtasud (see tululiik hõlmab seda turgu, millel BT ja Vtesse konkureerivad); (i) riigisisesed püsiliiniühendused; (j) rahvusvahelised püsiliinid; (k) telekommunikatsioonivõrkude vastastikune sidumine ning (l) teleks (1995. aasta hindamisnimekirjas).

(98) Ajavahemiku 2000–2005 hindamisnimekirja kohaselt näiteks oli BT sel meetodil arvutatud turuosa 2000. aastal 68,47 %. Tema vara maksustatav väärtus oli 2000. aastal Inglismaal 467 miljonit ja Walesis 26 miljonit Inglise naela. Järgmisel aastal oli BT turuosa vähenenud 65,03 %ni. 2001. aasta maksustatav väärtus määrati seetõttu järgmiselt: 467 miljonit Inglise naela x 65,03 %/68,47 % = 443 miljonit Inglise naela Inglismaal ja 26 miljonit Inglise naela

([29]) Ühendkuningriigi ametiasutused on arvestanud BT tõhusust kinnitavate uurimuste andmeid. Võrreldes näiteks USA kohalike andmesidekandjatega, keda peetakse üldiselt suhteliselt tõhusaks ja kelle kohta on kättesaadavad üksikasjalikud kulude ja mahu andmed, kuulub BT tõhususe poolest esikümnesse või selle lähedale.

([30]) Asjaolusid, mida saab pidada asjaolude oluliseks muutumiseks, on kirjeldatud 6. lisa artikli 2 lõikes 1. Need asjaolud on eelkõige "vara seisundit või kasutamist mõjutavad asjaolud" ja "asjaolud, mis mõjutavad selle koha seisundit, kus vara asub".

x 65,03 %/68,47 % = 24,7 miljonit Inglise naela Walesis. Järgmisel aastal näitasid OFCOMi andmed BT turuosa väikest vähenemist, kuid see ei põhjustanud siiski BT maksustatava väärtuse vähenemist. Aastatel 2003/2004 ja 2004/2005 kasvas BT turuosa vastavalt 67,6 % ja 68,0 %ni. Võrreldes esialgse turuosaga 2000. aastal ([31]), saadi maksustatavaks väärtuseks vastavalt 447,5 ja 450,6 miljonit Inglise naela ([32]).

(99) Käesolev meetod andis ajavahemike 1995–2000 ja 2000–2005 puhul järgmised tulemused.

BT	Hindamisnimekiri	Inglismaa	Wales
01.04.1995	1995	445 miljonit Inglise naela	25 miljonit Inglise naela
01.04.1996	1995	412 miljonit Inglise naela	23 miljonit Inglise naela
01.04.1997	1995	392 miljonit Inglise naela	22 miljonit Inglise naela
01.04.1998	1995	366 miljonit Inglise naela	20 miljonit Inglise naela
01.04.1999	1995	347 miljonit Inglise naela	19 miljonit Inglise naela
01.04.2000	2000	467 miljonit Inglise naela	26 miljonit Inglise naela
01.04.2001	2000	443,5 miljonit Inglise naela	24,7 miljonit Inglise naela
01.04.2002	2000	443,5 miljonit Inglise naela	24,7 miljonit Inglise naela
01.04.2003	2000	447,5 miljonit Inglise naela	24,9 miljonit Inglise naela
01.04.2004	2000	450,6 miljonit Inglise naela	25,1 miljonit Inglise naela

(100) Ühendkuningriigi ametiasutused märkisid ajavahemiku 2005–2010 kohta, et kuna OFCOMilt ei ole saadud vajalikke andmeid, lõpetatakse esimese kahe perioodi puhul kasutatud läbivaatamissüsteemi kasutamine ([33]). Ühendkuningriigi ametiasutused kavatsevad varasema süsteemi asemel rakendada aastapõhist täielikku tulude ja kulude meetodit, mis peegeldab kõiki infrastruktuuri muudatusi, sealhulgas uute kiudude valgustamist, kuid arvestades eelneva hindamispäeva majanduslikke tingimusi ([34]). Töö selle süsteemiga ei ole veel lõpetatud.

([31]) Kasutati BT muudetud turuosa 2000. aastal, pärast uuemate andmete saamist OFCOMilt. See turuosa oli 70,5 %.

([32]) […]. VOA väidab, et liikluse vähenemine mobiiltelefonide tõttu ei ole oluline muudatus 2000. aasta hindamisnimekirjas.

([33]) Kuna BT seisund turul on muutunud, ei ole OFCOMil asjakohaste turuandmete kogumiseks enam varasemaga sarnast pädevust.

([34]) See tähendab, et prognoos on selline, mida oleks prognoositud 1. aprillil 2003, kuid eeldusel, et keskkond (sealhulgas nii BT kui ka teiste operaatorite võrkude ulatus) oli samas seisundis, nagu see tegelikult oli selle aasta alguses, kui väärtused läbi vaadati.

(101) Kingstoni puhul läbivaatamissüsteemi ei kasutatud. Ühendkuningriigi ametiasutuste sõnade kohaselt ei tehtud 1995. aasta ja 2000. aasta hindamisnimekirjades korrektsioone, sest ükski Kingstoni konkurent ei ehitanud võrke Kingston-upon-Hulli linnastus ja Kingstoni võrk juba kattis sellest piirkonnast peaaegu 100 %, nii et ta ei laiendanud oma võrku.

4.4 **Eelise olemasolu**

(102) Ühendkuningriigi ametiasutused rõhutavad esiteks, et kõik hindamismeetodid peaksid andma sama tulemuse: hüpoteetilise rendi, mida vara eest makstakse. Seetõttu ei ole eri hindamismeetodi rakendamine ühelt poolt BT ja Kingstoni ning teiselt poolt muude telekommunikatsioonioperaatorite suhtes märk sellest, et esimestele võis olla antud eelis.

(103) Nad leiavad, et valikulise eelise olemasolu on võimalik tõendada kahel viisil:

a) kas näidates, et tulude ja kulude meetodi kasutamisel teiste telekommunikatsioonioperaatorite hindamiseks peale BT ja Kingstoni oleks saadud väiksem maksustatav väärtus kui rendimeetodi kasutamisel, mis tõendab, et tulude ja kulude meetod on vigane või annab süstemaatiliselt väiksema väärtuse;

b) või näidates, et – kasutades õigeid ja asjakohaseid võrdlusi – teiste telekommunikatsioonioperaatorite maksustatav väärtus oli BT ja Kingstoniga võrreldes ebaproportsionaalselt suur.

(104) Punktis a nimetatud tõendamiseks tuleks teisi telekommunikatsioonioperaatoreid hinnata tulude ja kulude meetodil, et näha, kas tulude ja kulude meetodi ja rendimeetodiga saadakse võrreldavad tulemused. Ükski telekommunikatsioonioperaator ei ole sellist hindamist läbi teinud ja Ühendkuningriigi ametiasutused oletavad, et kui nende võrgu väärtus oleks olnud tulude ja kulude meetodit kasutades tõesti madalam, oleksid Altneti liikmed ja Vtesse selle küsimuse tõstatanud ([35]). Mis puutub VOAsse, siis temal ei ole nende telekommunikatsioonioperaatorite äriplaane. Seetõttu ei ole ta suuteline hindama nende võrgu kasutamisega seoses oodatud tulusid ja kulusid ega määrama rendisummat, mida nad oleksid tulude ja kulude meetodi alusel valmis selle eest maksma.

([35]) Ühendkuningriigi ametiasutuste sõnul väitis Altnet oma märkustes, et nende võrgustike hindamisel tulude ja kulude meetodiga 2000. aasta hindamisnimekirja jaoks oleks saadud väärtuseks null. Ühendkuningriigi ametiasutused vastasid sellele, et see ei ole kooskõlas tegelikult makstud rendi ega äriplaanidega, milles neid tegelikult makstud rendisummasid oleks pidanud põhjendama.

(105) Punkti b kohta märgivad Ühendkuningriigi ametiasutused, et Vtesse ja komisjon tegid ettepaneku võrrelda Vtesse'i maksu ja tulude suhet BT ning Kingstoni maksu ja tulude suhtega. Ühendkuningriigi ametiasutused väidavad esiteks, et see suhtarv ei ole asjakohane. Nad väidavad, et kõnealune maks on varamaks, mitte maks tuludelt, kasumilt või kapitalikasvult. Omandi väärtus ei sõltu konkreetse valdaja käibest: kahe ettevõtte omand võib olla identne, kuid nende käive võib nende äritegevuse laadist ja edukusest olenevalt siiski väga palju erineda. Isegi samas ärivaldkonnas tegutsevatel rentnikel võib efektiivsusest olenevalt olla väga erinev käive. Seega ei viita tulu sellele, millises rendisummas oleks turul kaubeldes kokku lepitud, ning vale on maksu ja tulude suhte väidetava erinevuse tähtsustamine.

(106) Igal juhul väidavad Ühendkuningriigi ametiasutused, et BT ja Kingstoni täpsed maksu ja tulude ([36]) suhtarvud oli Ühendkuningriigis järgmised:

	1995/1996	2000/2001	2005/2006
BT	3,0 %	2,7 %	3,6 %
Kingston	1,0 %	4,0 %	3,4 %

(107) Ühendkuningriigi ametiasutused selgitasid, et selle suhtarvu, mida nemad BT jaoks arvutasid, ja suhtarvu (2 %), mille Vtesse BT jaoks arvutas, erinevust on võimalik seletada asjaoluga, et Vtesse võrdles BT tulusid Ühendkuningriigis selle võrgu maksustatava väärtusega Inglismaal ja Walesis. Vtesse ei arvestanud eraldi hinnatud omandit ega BT vara maksustatavat väärtust Šotimaal ja Põhja-Iirimaal. Erinevust Vtesse'i ja Ühendkuningriigi ametiasutuste saadud suhtarvude vahel saab seletada ka asjaoluga, et Ühendkuningriigi ametiasutused kasutasid maksu ja tulude suhte arvutamisel BT ja Kingstoni muudetud tulusid, mida oli mitteasjakohaste tulude arvestamiseks korrigeeritud ja tulevaste prognoositavate arengusuundumuste arvestamiseks normaliseeritud.

(108) Igal juhul väidavad Ühendkuningriigi ametiasutused, et isegi kui maksu ja tulude suhtarvu käsitlus peaks paika, ei tõenda arvandmed, mida Vtesse esitas ja mida komisjon kasutas oma menetluse algatamise otsuses, BT-le eelise andmist. Vastupidi, nad märgivad, et kui võrrelda kõiki Altneti telekommunikatsioonioperaatoreid tervikuna BTga, ilmneb tulude suhtest, et BT ei maksa Altneti operaatoritest vähem. 2000. aasta hindamisnimekirja viimasel aastal oli BT osa tavatelefoniside maksustatavas koguväärtuses ligikaudu 70 % ja kõne- ja juurdepääsuteenuste tuludes ligikaudu 71,6 % ning väiksem teiste paiksete teenuste tulude puhul. Ühendkuningriigi ametiasutuste sõnul näitavad need arvandmed, et 1995. aasta ja 2000. aasta hindamisnimekirjades toodud väärtuste hindamisel ei esinenud ühtegi põhimõttelist probleemi.

(109) Piirmaksustamise puhul eitavad Ühendkuningriigi ametiasutused, et uute kiudude erinev maksustamine annab BT-le või Kingstonile mingisuguse eelise. Rendimeetodi kasutamisel algab telekommunikatsioonioperaatorite kiudude maksustamine kiududesse valguskiire suunamisest. Tulude ja kulude meetodil BTd ja Kingstoni hinnates käsitletakse uusi kiude teisiti.

(110) Tulude ja kulude meetod prognoosib järgmise viie aasta tulusid ja kulusid. Kiude, mis on vajalikud BT äritegevuseks hindamisnimekirja viieaastase kehtivusaja jooksul, arvestatakse maksustatava väärtuse hindamisel, sest nendest kiududest saadud tulusid arvestatakse tulude ja kulude meetodiga hindamisel. Seetõttu tuleb optiliste kiududega seoses maksta ettevõtlusmaksu hindamisnimekirja alguskuupäevast, mitte nendesse kiududesse valguskiire suunamise päevast. BT vara füüsilist lisandumist arvestab ka igaaastane läbivaatamissüsteem, mis põhineb lõigetes 96-100 kirjeldatud BT turuosa muutumisel.

(111) Ühendkuningriigi ametiasutused tunnistavad, et hindamismeetodid eeldavad paratamatult erinevat lähenemist uute kiudude valgustamisele, kuid rõhutavad, et mõlemal juhul on hindamise lõpptulemuseks see, et kiudude väärtus valdajale peegeldub maksustatavas väärtuses.

V. **OFCOMI MÄRKUSED**

(112) OFCOM on Ühendkuningriigi sidesektori sõltumatu reguleeriv asutus, kes tegeleb ka konkurentsiküsimustega. Ühendkuningriigi ametiasutuste märkused esitas Ühendkuningriigi keskvalitsus ja need ei väljenda OFCOMi seisukohti. Seetõttu palus komisjon 26. juuli 2005. aasta kirjas OFCOMil esitada märkusi menetluse algatamise otsuse kohta. OFCOM esitas oma märkused 21. septembri 2005. aasta kirjas.

(113) OFCOM kaalus seda, millisel määral võivad metoodika ja praktika erinevused avaldada mõju konkurentsitingimustele. Tema üldine järeldus oli, et ettevõtlusmaksu süsteem ei avalda praegu telekommunikatsiooniturule konkurentsitingimustele negatiivset mõju.

(114) Maksu ja tulude suhtarvu puhul leiab OFCOM, et see suhe ei sobi ettevõtlusmaksu süsteemi õigsuse hindamiseks. Ta juhib tähelepanu sellele, et maksud on seotud eeldatavate turutingimustel rendile andmise hindadega, mille puhul arvestatakse tõenäoliselt varade tõhusat kasutamist. Kui

([36]) Nende hindamiste käigus kasutatud tulude tase on arv, mida on Ühendkuningriigi puhul mitteasjakohaste tulude kõrvaldamiseks korrigeeritud.

ettevõte ei kasuta varasid tõhusalt, võib maks moodustada olulise osa tema tuludest. Kiudoptilise võrgu maksu ja tulude suhe võib näiteks sõltuda nende andmete hulgast, mille jaoks seda kasutatakse. Eri ettevõtete maksu ja tulude suhtarvu erinevused võivad seega lihtsalt peegeldada nende teenuste väärtuse erinevusi, mida nad osutavad tarbijatele samalaadset maksustatavat vara kasutades.

(115) OFCOM arvutas lisaks mõnede Ühendkuningriigi telekommunikatsioonioperaatorite maksu ja tulude suhtarvud.

	2005. aasta maksukohustus (miljonit Inglise naela)	2005. aasta tulud (miljonit Inglise naela)	Maksu ja tulude suhtarv (%)
BT	238,31	18 623	1,28
NTL	24,26	1 930	1,26
Telewest	15,49	1 300	1,19
C&W	16,37	1 602	1,02
Kingston	3,35	364	0,92
Energis	3,27	720	0,45
Global Crossing	3,13	270	1,16
Easynet	1,77	78	2,28
Thus	2,41	341	0,71
Your Communication	1,09	186	0,59
Fibernet	1,08	47	2,32
Gamma Telecom	0,46	72	0,63

(116) OFCOM arvutas ka Vtesse'i suhtarvu 2003. aastal, st ainsal aastal, mille kohta olid olemas arvandmed. See suhtarv oli 2,1 %. Need arvud tõendavad, et maksu ja tulude suhtarv on väga erinev ja selge seos tulude suurusega puudub. OFCOM järeldas, et see suhtarv ei ole mitte üksnes vale meetod ettevõtlusmaksu süsteemi õigsuse hindamiseks, vaid vale tundub olevat ka väide, et BT maksab üldiselt oma tuludega võrreldes konkurentidest vähem maksu.

(117) OFCOM rõhutab väga erinevate telekommunikatsioonioperaatorite kohase võrdlemise keerukust (nt kiudoptilise võrgu marsruudi kilomeetri keskmine maksustatav väärtus võib olla väga erinev, olenevalt selle võrgu omadustest, kuhu ta kuulub, ja sellel marsruudil valgustatud kiudude arvust). Ta pakkus siiski välja mõned alternatiivsed meetodid, et võrrelda BT maksustamist tema konkurentide maksustamisega. Ta arvutas näiteks BT ja kolme ettevõtte, mis on juurdepääsuvõrgu osas BTga kõige sarnasemad, st Kingstoni, NTLi ja Telewesti maksustatava väärtuse ja ühenduste suhtarvud. Kõik neli osutavad peamiselt juurdepääsuteenust. BTd ja Kingstoni hinnatakse tulude ja kulude meetodil ning NTLi ja Telewesti hinnatakse ehitaja baasmeetodist tuletatud meetodil. OFCOMi arvutuste tulemused on esitatud alljärgnevas tabelis. OFCOM leiab, et need maksustatava väärtuse ja ühenduste suhtarvud ei erine eri operaatorite puhul eriti.

	Maksustatav väärtus/ühendus
BT	21 Inglise naela
NTL	22 Inglise naela
Telewest	21 Inglise naela
Kingston Communication	26 Inglise naela

(118) OFCOM järeldab seetõttu üldiselt, et ei ole eriti andmeid, mis toetaksid väidet, et BT maksab mis tahes mõõdupuu alusel oluliselt vähem kui kiudoptilise tuumvõrgu operaatorid.

(119) OFCOM analüüsis ka seda, kas maksusüsteem põhjustab maksukoormuse lubamatu ebavõrdsuse. OFCOM märgib siinkohal, et tulude ja kulude meetod kasutab prognoositud kulusid ja tulusid ning võtab seetõttu kontseptuaalselt arvesse igasugust võrku, mis on ehitatud nende äriplaanide täitmiseks. Tulude ja kulude meetod ei ole piiratud BT võrgu seisundiga viieaastase perioodi alguses, vaid arvestab vajalikke muudatusi, mida tehakse võrgus järgmise viie aasta jooksul, kusjuures kord aastas toimub ümberhindamine, et kajastada ja maksustada BT varas toimunud olulisi muudatusi. OFCOM leiab, et kuigi maksu suurenemine on väikeste operaatorite puhul märgatavam, sest iga valgustatud kiud toob selgelt kaasa maksu lisandumise, ei tähenda see, et BT maksustatav väärtus ei sisalda summasid samasuguste muudatuste katmiseks. OFCOM leidis, et tal puuduvad andmed, mis tõendaksid, et BT – erinevalt rendimeetodil hinnatud telekommunikatsioonioperaatoritest – maksusumma ei suureneks uute kiudude valgustamisel. Tundub, et süsteem tagab igal juhul pikaajalises perspektiivis võrdväärse tulemuse, kuigi erineval viisil ja vähese läbipaistvusega.

VI. ÕIGUSLIK HINNANG

EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 kohane riigiabi hindamine

(120) Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 87 lõike 1 kohaselt "[...] *on igasugune liikmesriigi poolt või riigi ressurssidest ükskõik missugusel kujul antav abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist, ühisturuga kokkusobimatu niivõrd, kuivõrd see kahjustab liikmesriikidevahelist*

kaubandust". Seetõttu on meede riigiabi EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 tähenduses, kui see vastab järgmisele neljale tingimusele:

— see annab abisaaja(te)le valikulise eelise;

— seda annab riik riigi ressurssidest;

— see kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi;

— see kahjustab tõenäoliselt liikmesriikidevahelist kaubandust.

(121) Et otsustada, kas varamaksu rakendamine BT ja Kingstoni suhtes on andnud nendele kahele ettevõttele majandusliku eelise, peab komisjon analüüsima kahte asjaolu.

— Tal tuleb esiteks otsustada, kas varamaksu sätteid on BT ja Kingstoni suhtes kohaldatud nõuetekohaselt ning eelkõige kas tulude ja kulude meetodi kasutamine oli põhjendatud ja kas seda rakendati õigesti.

— Ta peab kaaluma ka seda, kas tulude ja kulude meetodi rakendamine BT ja Kingstoni suhtes annab nendele ettevõtetele eelise, võrreldes nende konkurentidega, keda hinnatakse rendimeetodil.

6.1 *Varamaksu eeskirjade õige kohaldamine BT ja Kingstoni suhtes*

6.1.1 BT ja Kingstoni puhul kasutatud meetodi valik

(122) Esiteks kaaluti seda, kas tulude ja kulude meetodi rakendamine BT ja Kingstoni suhtes Ühendkuningriigi ametiasutuste poolt oli asjakohane, selle asemel et kasutada rendimeetodit, mis tundub olevat telekommunikatsioonisektoris üldiselt kasutatav meetod. Küsimus on selles, kas oli olemas piisavalt rendiandmeid, et hinnata BT ja Kingstoni võrke, arvestades ajavahemike 1995–2000, 2000–2005 ja 2005–2010 rendiandmeid.

(123) Komisjon väitis oma menetluse algatamise otsuses, et rendimeetodi rakendamisel saab võtta aluseks BT jae- ja hulgimüügi vahelised ülekandehinnad, samuti rendi, mida BT saab oma infrastruktuuri väljarentimise eest. Otsust kommenteerinud kolmandatest isikutest pakkus Altnet Task Force välja konkreetsed rendiandmete allikad, näiteks BT liinide rendi hulgimüügitariifid või tema eraldatud kliendiliinijuurdepääsu avalikustatud hinnad, mida saaks kasutada tema vaskkaablite rendiväärtuse määramiseks.

(124) BT ja Ühendkuningriigi ametiasutused on nende punktide kohta selgitanud, et BT ja Kingstoni vara hindamiseks ei saanud rendimeetodit kasutada. Esiteks ei olnud need andmed, mida komisjon või Altnet soovitasid kasutada, esimese kahe hindamisperioodi (st 1995–2000 ja 2000–2005) kohta kättesaadavad. Näiteks ei olnud kättesaadavad eraldatud kliendiliinijuurdepääsu tariifid, mida kohaldati 31. märtsist 2001, või täpsustatud raamatupidamisaruanded, milles kajastusid BT juurdepääsuteenuste ülekandehinnad. Isegi kui see teave oli kättesaadav, näiteks viimase hindamisperioodi 2005–2010 kohta, ei olnud see asjakohane ning seda ei saanud kasutada BT ja Kingstoni väga spetsiifiliste võrkude hindamiseks. Ühendkuningriigi ametiasutused on näiteks selgitanud, et liinide rendi hulgimüügitariif ja eraldatud kliendiliinijuurdepääsu tariif on teenustasud ning varamaksu käsitleva kohtupraktika kohaselt ei saa neid pidada rendiandmeteks, mille alusel hinnata BT võrgu asjassepuutuvat osa. Lisaks reguleerib tariife OFCOM ja need ei ole seega "avatud turu rendimäärad". Seetõttu on neil tasudel maksustatava väärtuse tõendina vähe kaalu. Neil põhjustel puuduvad tegelikud turuandmed seoses BT või Kingstoni võrkude juurdepääsuteenuste osa kohta, mis on nende võrkude ainulaadne ja iseloomulik osa.

(125) Samuti tundub, et isegi kui on olemas teiste telekommunikatsioonioperaatorite rendiandmed, näiteks optiliste kiudude rendi andmed, tähendavad erinevused selles, kuidas need operaatorid kasutavad optilisi kiude ning kuidas BT ja Kingston neid kasutavad, seda, et need rendiandmed ei ole nende ettevõtete vara hindamiseks täiesti asjakohased. Kiu rent, millele viitas Vtesse, põhineb selliste kiudoptiliste magistraalvõrkude turuandmetel, mis teenindavad väheseid suure mahuga tarbijaid. BT ja Kingstoni võrgud on peamiselt juurdepääsuvõrgud, mis teenindavad BT puhul miljoneid üksikisikuid. Nende kiudoptilised võrgud on peamiselt tuumvõrgud, mis ühendavad omavahel nende kliendiliine. Seetõttu on nende võrgud ainulaadsed ja neid ei saa võrrelda ühegi teise võrguga Ühendkuningriigis, sealhulgas sellise suure võrguga nagu Cable & Wireless`i võrk. See on tõsi, et BT võib oma võrgu osasid kasutada selliste teenuste osutamiseks, mis konkureerivad Vtesse'iga, kuid neid ei ole võimalik BT ülejäänud võrgust füüsiliselt ega talitluslikult eraldada. Seetõttu ei täida need kaks võrgutüüpi üldse sama funktsiooni ja ei ole tõenäoline, et nende rendiväärtus on sama. Seda seisukohta kinnitas eelkõige OFCOM, kes juhtis tähelepanu sellele, et kiudoptilise võrgu marsruudi kilomeetri keskmine väärtus võib olla väga erinev, olenevalt selle võrgu omadustest, kuhu ta kuulub, ja et BT tuumvõrgu topoloogia on äriturul tegutsevate tuumvõrguoperaatorite topoloogiast tõenäoliselt väga erinev.

(126) Mis puutub võimalusse kasutada rendimeetodit BT või Kingstoni vara selliste osade hindamiseks, mille kohta on olemas rendiandmed, ning tulude ja kulude meetodit

ülejäänu hindamiseks, siis VOA välistas selle. Põhjus on selles, et tulude ja kulude meetodit saab rakendada ainult kogu vara suhtes ja ettevõtte vara osade, näiteks kiudoptiliste võrkude eraldamine ei ole võimalik, sest Ühendkuningriigi kohtupraktika kohaselt tuleb vara hinnata tervikuna, sest selle osad on ülejäänud võrguga tihedalt seotud ([37]).

(127) VOA sõltumatud eksperdid järeldasid seetõttu, et rendimeetodit ei saa BT ja Kingstoni puhul kasutada. Seda järeldust, et tulude ja kulude meetod on õige meetod, kinnitas maksukohus ([38]). Komisjon leiab, et vastupidise tõestamiseks puuduvad vettpidavad tõendid. Komisjon järeldab seetõttu, et BT ja Kingstoni võrkude hindamiseks vaatlusalustel perioodidel puudusid piisavad rendiandmed ning et seetõttu oli põhjendatud tulude ja kulude meetodi kasutamine nende võrkude maksustatava väärtuse hindamiseks.

6.1.2. Tulude ja kulude meetodi õige rakendamine BT ja Kingstoni suhtes

(128) Järgmine küsimus on see, kas tulude ja kulude meetodit rakendati BT ja Kingstoni suhtes õigesti. Komisjonile tundub nende täpsustavate seletuste alusel, mida andsid Ühendkuningriigi ametiasutused ja mida kirjeldati punktides 74–93, et meetodit rakendati vastavalt tulude ja kulude meetodi üldeeskirjadele, mis on sätestatud *Royal Institution of Chartered Surveyors*'i (RICS) juhistes tulude ja kulude hindamise meetodi kasutamise kohta ettevõtte vara hindamiseks (*RICS Guidance Note on the R&E method of valuation for non-domestic rating*) ([39]). Viie aasta prognoositud tulude ja kulude kasutamist BT puhul ei ole RICSi juhistes sõnaselgelt käsitletud. Nendes juhistes viidatakse siiski tulevasele hinnangulisele kulutasuvusele, kui kaalutakse hüpoteetilise rentniku pakkumist selliste tsükliliste majanduslike muudatuste valguses, mis on eelneval hindamispäeval prognoositavad. Lisaks on teatava arvu aastate prognoositud tuludel ja kuludel põhinevat meetodit kasutatud ka gaasi- ja energiasektori operaatorite vara maksustatava väärtuse hindamisel ja seetõttu ei ole see BT-le ainuomane. Arvestades konkurentsi suurenemise ja konkurentide võrkude olulise kasvu võimalust telekommunikatsioonisektoris, on viie aasta prognoositud tulude ja kulude meetodi kasutamine BT puhul põhjendatud, et hinnata hüpoteetilist rendisummat, mida rentnik oleks jätkuva valduse põhjendatud väljavaadet silmas pidades valmis BT võrgu eest maksma. Vastupidi, selle turu stabiilsus, millel tegutseb Kingston ja mida iseloomustab piiratud konkurents, õigustas seda, et viieaastaste prognooside kasutamist ei peetud vajalikuks.

(129) Ühendkuningriigi ametiasutused on ajavahemikku 1995–2000 puudutava kokkuleppega seoses selgitanud üksikasjalikult põhjuseid, miks lõplik maksustatav väärtus (445 miljonit Inglise naela Inglismaal, 25 miljonit Inglise naela Walesis) oli väiksem kui see väärtus, mille maksukohus määras esialgu oma 19. märtsi 1998. aasta otsuses (523 miljonit Inglise naela Inglismaal, 30 miljonit Inglise naela Walesis). Need selgitused, mis on kokkuvõtlikult esitatud käesoleva otsuse punktides 88–92, tõendavad, et BT võrgu lõplikku väiksemat maksustatavat väärtust ei saadud VOA ja BT vaheliste läbirääkimiste tulemusena, nagu väidab Vtesse, vaid kasutades muudetud ja täpsustatud andmeid, mida BT esitas pärast maksukohtu otsust ja mis ei olnud 1997. aasta hindamise ajal kättesaadavad, ning kasutades pärast maksukohtu otsust täpsemat hindamismeetodit.

(130) Seoses ametliku uurimismenetluse algatamise otsuses tõstatatud küsimusega tuleb märkida ka seda et Ühendkuningriigi ametiasutused arvestavad tulude ja kulude meetodit rakendades tõepoolest BT kulutasuvust. Nagu punktis 93 juba selgitati, tuleb tulude ja kulude meetodil hindamise korral lähtuda eeldusest, et tõhusus on keskmine, ja Ühendkuningriigi ametiasutused on teinud kindlaks, et BT vastab sellele tingimusele. Komisjon märgib ka, et universaalteenuse osutamise kohustusi on arvestatud õigesti, sest üldisesse hindamisse on kaasatud nii selliste kohustustega kaasnevad kulud kui ka tulud.

(131) Seoses turuosa muutumist arvestava läbivaatamissüsteemi kasutamisega, mida kirjeldati punktides 96–99 ja mille kasutamine lõpetati 2005. aastal, näitab saadud teave, et see oli *ad hoc* korrigeerimismehhanism. Komisjon leiab, et VOA on 1988. aasta kohalike omavalitsuste rahastamise seaduse 6. lisa kohaselt kohustatud muutma ettevõtte vara maksustatavat väärtust, kui asjaolud oluliselt muutuvad, ja arvestama seda asjaolude olulist muutumist, nagu toimuks see eelneval hindamispäeval. Arvestades BT võrgu suurust ja telekommunikatsioonituru tingimusi, kus võrkude konkurents üha suureneb, leiti, et asjaolud muutuvad oluliselt iga päev ja seda on seetõttu raske arvestada, eriti tulude ja kulude meetodi rakendamisel. Selline turuosa arvestav mehhanism peaks peegeldama BT võrgu füüsilist laienemist (mis peaks suurendama tema turuosa) ja tema konkurentide võrkude arenemist (mis peaks BT turuosa vähendama). Seetõttu tundub, et see läbivaatamissüsteem on põhjendatud meetod asjaolude olulise muutuse arvestamiseks ning seda saab õigustada BT võrgu ja telekommunikatsioonituru iseärasustega.

(132) Nimetatud läbivaatamissüsteemi kohaldamise tulemusena on BT vara maksustatav väärtus kõikunud. Näiteks 1999. aastal, mis oli perioodi 1995–2000 viimane aasta, oli BT maksustatav väärtus Inglismaal ja Walesis 366 miljonit Inglise naela. 2000. aastal, mis oli ajavahemiku 2000–2005 esimene aasta, määrati BT maksustatavaks väärtuseks

([37]) Vt Ühendkuningriigi ametiasutuste selgitusi, mis on toodud käesoleva otsuse punktides 70–72.

([38]) *British Telecommunications PLC vs. Central Valuation Officer*, 19. märts 1998.

([39]) Vt joonealust viidet nr 21.

493 miljonit Inglise naela. Neid kõikumisi saab selgitada varamaksu iseärasustega ja telekommunikatsioonisektori majandusliku olukorraga Ühendkuningriigis ([40]).

(133) Esiteks tuleb meeles pidada, et õigusnormides sätestatud nõuete kohaselt võeti BT võrgu 1995. aasta hindamisel aluseks selle seisund 1. aprillil 1995, kuid eeldusel, et võrk oli selles seisundis 1. aprilli 1993. aasta majanduslikes tingimustes. Asjaolude olulist muutumist käsitleti samuti, nagu oleksid muutused toimunud 1. aprillil 1993. 2000. aasta hindamisel kasutati sama meetodit, kuid arvestades eeldust, et vara renditi välja 1. aprilli 1998. aasta majanduslikes tingimustes. See kehtib ka Kingstoni kohta.

(134) See tähendab, et 1999. aasta maksustatava väärtuse aluseks on vara, nagu see oli olemas 1999. aastal, kuid 1993. aasta majanduslikes tingimustes, st 1993. aasta hinnataset ja telekommunikatsiooniturru suurust arvestades. Järgmise aasta, st 2000. aasta maksustatava väärtuse arvutamisel arvestati siiski 1998. aastal valitsenud majanduslikke tingimusi, hinnataset ja telekommunikatsiooniturru suurust. Samamoodi määrati 2004. aasta maksustatav väärtus 1998. aasta turu majanduslikke tingimusi arvestades, samas kui 2005. aasta hindamisel arvestati 2003. aasta turutingimusi ([41]).

(135) Ühendkuningriigi ametiasutused on juhtinud tähelepanu sellele, et telekommunikatsioonisektori majanduslikud tingimused olid aastatel 1993, 1998 ja 2003 väga erinevad. Esiteks kasvas telekommunikatsiooniturg ajavahemikel 1993–1998 ja 1998–2003 märgatavalt. Seega hinnati BT võrku 2000. aastal turu suhtes, mis oli suurem kui see turg, mille suhtes hinnati BT võrku 1999. aastal. See tähendas paratamatult seda, et tema 2000. aasta maksustatav väärtus oli tõenäoliselt palju suurem kui väärtus 1999. aastal. Lisaks oli telekommunikatsioonisektor 1993. aastal avanemas enneolematule konkurentsile ja selle mõju BT äriseisule pidi olema suur. Seda kinnitab fakt, et BT turuosa vähenes sellel perioodil 87 %lt vähem kui 70 %le. See vähendas BT maksustatavat väärtust kõnealusel perioodi kõigil aastatel. 1998. aastal võis vastupidi prognoosida väiksemat konkurentsi, mida jällegi kinnitas BT suhteliselt stabiilne turuosa (ligikaudu 70 %) ajavahemikul 2000–2005. See prognoos suurendas tõenäoliselt BT hinnangulist väärtust sellel perioodil.

([40]) Rendimeetodil hinnatud telekommunikatsioonioperaatorite maksustatavad väärtused samamoodi ei kõikunud. Tuleb siiski rõhutada, et igasugune võrdlus on tõenäoliselt eksitav, sest nende võrgud laienesid kiiresti, samas kui BT ja Kingstoni võrgud olid suhteliselt stabiilsed. Igal juhul vähenes oluliselt ka nende telekommunikatsioonioperaatorite maksustatav väärtus, nagu selgitati punktis 173.

([41]) See selgitab, miks – vastupidi BT esitatud väitele – VOA ei nõustu, et BT maksustatavale väärtusele aastatel 2003 ja 2004 peaks avaldama mõju mobiiltelefonide kasvav populaarsus. VOA leiab, et see on majanduslik muutus, mis toimus 2000–2005 hindamisnimekirja kehtimise ajal, ja seda ei saa käsitada asjaolude olulise muutumisena, mida tuleks arvestada, nagu oleks see toimunud 1998. aasta majanduskeskkonnas. Samamoodi leiab VOA, et oleks vale arvesse võtta järgnevast Interneti-ühenduse nõudluse kasvust, mida 1998. aastal ei prognoositud, tingitud vastupidist, so väärtust suurendavat mõju. Mõlemaid majanduslikke ilminguid sai arvestada vaid 2005–2010 hindamisnimekirja täpsustamisel.

(136) Lisaks on BT ja Kingstoni võrkude kõige väärtuslikumad osad nende juurdepääsuvõrgud, mille väärtus on lairibaühendust võimaldava DSL-tehnoloogia rakendamisega seoses oluliselt suurenenud. See areng, mida ei saanud 1993. aastal täielikult prognoosida, põhjustas BT ja Kingstoni võrkude väärtuse kasvu ja see võib selgitada, miks nende väärtus kasvas oluliselt aastatel 2000 ja 2005.

(137) Komisjon märgib ka, et asjaoluga, et eelneva hindamispäeva kontekstis võib arvesse võtta vaid materiaalseid muutusi, saab selgitada, miks BT maksustatav väärtus ajavahemike 1995–2000 ja 2000–2005 hindamisnimekirjas vähenes, kuigi tema tulu või kasum oli stabiilne või kasvas. VOA ei saa hindamisnimekirja iga-aastasel läbivaatamisel siiski arvestada selliseid asjaolusid nagu turu kasv, hinnataseme tõus, tehnoloogiline areng või nõudluse struktuuri muutumine, mis on tegurid, mis võivad positiivselt mõjutada BT tulemusi.

(138) Komisjon märgib viimaks, et uus iga-aastane läbivaatamissüsteem, mida kohaldatakse ajavahemiku 2005–2010 suhtes, ei põhine turuosa muutustel, vaid tähendab täielikku iga-aastast tulude ja kulude meetodil hindamist. Ühendkuningriigi ametiasutused on märkinud, et see süsteem peegeldab täielikult kõiki materiaalseid muutusi, sealhulgas uute kiudude valgustamist. Kuna töö nimetatud läbivaatamissüsteemiga ei ole veel lõpetatud, ei ole komisjonil olnud võimalust seda analüüsida ja seetõttu on tema lõplik järeldus käesoleva otsuse artiklites piiratud ajavahemikuga 1995–2005.

(139) Komisjon järeldab, et Ühendkuningriigi ametiasutused kasutasid BT ja Kingstoni puhul asjakohast hindamismeetodit ning järgisid tulude ja kulude meetodit BT ja Kingstoni suhtes rakendades tulude ja kulude meetodi rakendamise üldpõhimõtteid.

6.2. *Kas tulude ja kulude meetod annab rendimeetodiga võrreldes eelise?*

6.2.1. Kas tulude ja kulude meetod põhjustab BT ja Kingstoni võrkude üldise alahindamise?

(140) Järgmine asi, mida tuleb käsitleda, on küsimus, kas tulude ja kulude meetodi rakendamine BT ja Kingstoni suhtes annab nendele ettevõtetele eelise, võrreldes nende konkurentidega, keda hinnati rendimeetodil. Küsimus on selles, kas erinev kohtlemine annab erineva tulemuse, võrreldes sellega, kui

neid ettevõtteid oleks hinnatud samal meetodil. Komisjon leiab samamoodi nagu Ühendkuningriigi ametiasutused oma märkustes, et BT ja Kingstoni eelise olemasolu saaks tõendada järgmistelt:

a) tõestades, et BT ja Kingstoni suhtes oleks võimalik rakendada rendimeetodit ning et tulemuseks oleks suurem maksustatav väärtus, kui saadi tulude ja kulude meetodit kasutades, või

b) tõestades, et teiste telekommunikatsioonioperaatorite suhtes oleks võimalik rakendada tulude ja kulude meetodit ning et tulemuseks oleks süstemaatiliselt väiksem maksustatav väärtus, kui saadi rendimeetodit kasutades, või

c) tõestades õigeid ja asjakohaseid võrdlusi kasutades, et rendimeetodil hinnatud telekommunikatsioonioperaatorid maksavad BT ja Kingstoniga võrreldes suuremat maksu.

(141) BT-le ja Kingstonile võimaliku eelise andmise tõendamine punkti a) kohaselt eeldab, et BT ja Kingstoni suhtes on võimalik rakendada rendimeetodit. Lõigetes 124-127 selgitatud põhjustel puuduvad nende vara maksustatava väärtuse hindamiseks piisavad rendiandmed. Komisjon järeldab seetõttu, et on võimatu teha kindlaks, kas BT ja Kingstoni maksustatav väärtus oleks olnud suurem, kui nende suhtes oleks rakendatud rendimeetodit.

(142) BT-le ja Kingstonile võimaliku eelise andmise tõendamine punkti b) kohaselt tähendaks tulude ja kulude meetodi rakendamist rendimeetodil hinnatud telekommunikatsioonioperaatorite representatiivse valimi suhtes. Komisjon ei ole suuteline sellist hindamist ise läbi viima. VOA on muu hulgas selgitanud, et ta ei saa ilma nende ettevõtete äriplaanideta neid tulude ja kulude meetodil hinnata. Tuleb märkida ka, et ükski kolmandatest isikutest ei ole tõestanud, et tulude ja kulude meetodi rakendamine vähendaks nende vara väärtust: UKCTA märkis, et ta ei olnud suuteline arvutama seda rendisummat, mida tema liikmed oleksid pidanud tulude ja kulude meetodi alusel maksma.

(143) Eelnevale tuginedes järeldab komisjon seega, et punktis b) toodud meetodit ei saa kasutada, selleks et tõendada võimaliku eelise andmist BT-le ja Kingstonile.

(144) Punktis c soovitatud meetod tähendaks asjakohaste võrdluste kasutamist selleks, et tuvastada, kas BT ja Kingston on tulude ja kulude meetodi alusel alamaksustatud. Selle meetodi pakkus välja komisjon oma menetluse algatamise otsuses: tollal kättesaadava teabe kohaselt maksis BT varamaksuna 2 % oma tuludest, samas kui Vtesse maksis kaks või kolm korda rohkem.

(145) Komisjon märgib esialgse märkusena maksu ja tulude suhtarvu kasutamise kohta, et Vtesse'i märkuste kohaselt tuleks telekommunikatsioonioperaatorite tulusid korrigeerida, et oleks võimalik võrrelda BT ja teiste telekommunikatsioonioperaatorite maksu ja tulude suhtarve. Vtesse väidab, et enamik operaatoreid maksab BT-le liikluse toimumise ja lõpetamise eest suuri tasusid ning et need tasud ei ole seotud nende operaatorite maksustatavate varadega ja seetõttu ei tohiks neid kasutada maksukoormuse võrdluses.

(146) Selle väitega ei saa nõustuda. Võrrelda tuleb kas maksu ja brutotulu suhtarve või maksu ja netotulu suhtarve. Vtesse'i soovitatud vahepealne käsitlus, mille kohaselt tuleb lahutada mõned spetsiifilised kulud, näiteks sidumistasud, kuid teised jätta lahutamata, ei tundu olevat õige. Esiteks ei ole õige Vtesse'i väide, et liikluse toimumise ja lõpetamise tasud ei ole seotud asjaomase operaatori maksustatavate varadega: need tasud on vastupidi vajalikud nende võrkude kaudu toimuva liikluse alustamiseks ja lõpetamiseks ning seetõttu on need otseselt seotud nende võrkude tegevusega. Teiseks on nendel tasudel otsene mõju hüpoteetilisele rendile, mida oletatav rentnik oleks valmis asjaomase võrgu eest maksma, sest need on osa kuludest, mida makstakse selle võrgu kasutamise eest. Lõpuks, need sidumistasud on ka oluline osa BT tuludest ja seetõttu on neil BT maksustatavat väärtust selgelt suurendav mõju. Kuna kõnealused tasud mõjutavad hüpoteetilist renti ja kõigi asjaomaste telekommunikatsioonioperaatorite vara maksustatavat väärtust, ei ole õigustatud nende lahutamine telekommunikatsioonioperaatorite tuludest, kui tahetakse korrektselt võrrelda nende maksu ja tulude suhtarve.

(147) Komisjon märgib maksu ja tulude suhtarvu tähtsuse kohta, et VOA ja OFCOMi arvates ei ole maksu ja tulude suhtarv asjakohane, selleks et hinnata eri operaatorite varamaksu määrasid. Komisjon võib nende eespool kirjeldatud märkusi ja vastuväiteid arvestades nõustuda, et see suhtarv ei ole maksusüsteemi õigluse hindamiseks õige vahend, sest tegemist on maksuga vara väärtuselt, mitte maksuga tuludelt või lisandväärtuselt ([42]). Nagu märkis eelkõige OGCOM, tundub, et see suhtarv erineb olenevalt nende teenuste väärtusest, mida operaatorid osutavad tarbijatele samasuguse maksustatava vara kaudu, ja vastavalt sellele, kui tõhusalt operaatorid oma vara kasutavad. Komisjon võib seetõttu järeldada, et see suhtarv on parimal juhul soovituslik ja et selle alusel ei saa teha ühtegi kindlat järeldust.

([42]) Sellest punktist piisab, et lükata tagasi Gamma Telecomi märkustes esitatud ettepanek, mille kohaselt tuleks varamaksettevõtlusmaksu koormust hinnates võrrelda BT ja tema konkurentide maksu ja lisandväärtuse suhtarve.

(148) Lisaks, isegi kui seda suhtarvu arvestatakse, ei võimalda see teha ühtegi kasulikku järeldust. Nende arvandmete kohaselt, mida OFCOM esitas 12 telekommunikatsioonioperaatori kohta, ulatus maksu ja tulude suhtarv 0,59 %st Your Communication'i puhul 2,32 %ni Fiberneti puhul, kusjuures BT suhtarv oli 1,28 % ja Kingstoni oma 0,92 %. Paistab, et ei BT ega Kingston ei maksa ettevõtlusmaksuna oma tuludest oluliselt väiksemat osa kui enamik teisi telekommunikatsioonioperaatoreid. Selles küsimuses tuleb märkida ka, et Vtesse'i maksu ja tulude suhtarvu arvutamisel on mõningaid lahkarvamusi. Vtesse väidab, et 2004. aastal oli see suhtarv tema puhul 13,46 %. See arv põhines maksustataval väärtusel 429 000 Inglise naela (mis tähendab 195 624 Inglise naela suurust maksu) ja jooksvatel tuludel summas 1 453 146 Inglise naela. Ühendkuningriigi ametiasutuste sõnul vähendati Vtesse'i 2004. aasta maksustatavat väärtust siiski hiljem 145 000 Inglise naelale (mis tähendab 66 120 Inglise naela suurust maksu), sest ilmnes, et tema valduses ei olnud tegelikult Hounslows asuvat vara, mis oli hinnatud 284 000 Inglise naelale. Lisaks ilmneb Vtesse'i ettekandest ja raamatupidamisaruannetest 31. detsembril 2004 lõppenud aasta kohta, et tema 2004. aasta kogukäive oli 4 744 228 Inglise naela. Tema kogukäibe alusel, mida OFCOM kasutas võrdluses teiste telekommunikatsioonioperaatoritega, oli Vtesse'i maksu ja tulude suhe 2004. aastal 1,4 % või 2,2 %, kui kaasa arvata maksud, mida Vtesse maksis oma eraldi hinnatud kontorite eest. Need arvud on rohkem kooskõlas OFCOMi järeldusega, mille kohaselt maksis Vtesse 2003. aastal oma tuludelt maksudena 2,1 %. Need arvandmed näitavad, et BT maksukoormus ja Vtesse'i maksukoormus selgelt ei erine.

(149) OFCOM ja Ühendkuningriigi ametiasutused on välja pakkunud muid meetodeid, et võrrelda eri telekommunikatsioonioperaatorite maksukoormust. OFCOM soovitas võrrelda BT, Kingstoni, NTLi ja Telewesti maksustatava väärtuse ja ühenduste suhtarve. See suhtarv on nendel neljal ettevõttel väga sarnane. Tegelikult on Kingstoni tulemus teiste operaatorite tulemustest veidi kõrgem ja seda võib seletada asjaoluga, et kuna Kingston on teistest oluliselt väiksem, võib tal puududa samasugune mastaabisääst. OFCOMi soovitatud võrdlus on seda asjakohasem, kui arvestada nende nelja ettevõtte sarnasust – juurdepääsuvõrgud moodustavad olulise osa nende äritegevusest. On siiski tõsi, et NTLi ja Telewesti hinnatakse ehitusettevõtja baasmeetodist tuletatud meetodi abil. Seetõttu ei ole selline suhtarv otseselt asjakohane, et hinnata väidetavat erinevust rendimeetodil antud hinnangu ning tulude ja kulude meetodil antud hinnangu vahel. See näitab siiski, et eri meetodite kasutamine ning BT ja Kingstoni võrdlemine teiste ettevõtetega, mis on Vtesse'iga võrreldes paremini võrreldavad, annab sarnase tulemuse, mis kaldub kinnitama VOA väidet, mille kohaselt peaksid kõik hindamismeetodid andma põhimõtteliselt sama tulemuse.

(150) Ühendkuningriigi ametiasutused viitasid sellele, et OFCOMi andmete kohaselt moodustas 2000. aasta hindamisnimekirja viimasel aastal BT osa ligikaudu 70 % tavatelefoniside sektori maksustatavast koguväärtusest ning ligikaudu 71,6 % tavatelefoni- ja juurdepääsuteenuste tuludest ([43]). Komisjon võib nõustuda, et BT võrdlemine korraga kõigi Altneti operaatoritega võib anda asjakohasema tulemuse kui BT võrdlemine selliste üksikute väikeoperaatoritega nagu Vtesse. Selle alusel ilmneb, et see osa, mida BT maksab tavatelefoniside sektori maksustatavast koguväärtusest, on väga sarnane tema osaga tavatelefoniside turul. Tuleb siiski meenutada, et see on jällegi maksu ja tulude võrdlus, mille tähtsus on piiratud ja parimal juhul vaid soovituslik.

(151) Tuleb märkida, et Vtesse soovitab BT turuosa asemel kõne- ja juurdepääsuteenuste kogutulu arvestamisel võtta arvesse BT juurdepääsuteenuste turuosa. Sellel turul on BT osa üle 80 %. Vtesse leiab, et see tõendab veelgi, et BT vara on alahinnatud, sest see moodustab vaid 70 % tavatelefoniside sektori maksustatavast koguväärtusest. Komisjon ei saa selle väitega nõustuda. Esiteks tundub BT osa kõne- ja juurdepääsuteenuste kogutuludest olevat ettevõtlusmaksu koormuse hindamiseks sobivam lähtekoht: kõnetasud moodustavad BT kogutuludest suurema osa kui juurdepääsuteenuste tasud ([44]). Seetõttu on kõnetasudel oluline mõju BT võrgu hüpoteetilisele rendile ja maksustatavale väärtusele ning nendega tuleks arvestada tulude ja maksustatava väärtuse võrdlemise korral. Teiseks, isegi kui kasutada vaid BT osa juurdepääsuteenuste tuludes, ei ole erinevus selle osa (80 %) ja BT osa vahel tavatelefoniside sektori maksustatavas koguväärtuses (70 %) antud ajahetkel selline, mis asetaks kahtluse alla BT maksustatava väärtuse, arvestades eriti igasuguse maksude ja tulude vahelise võrdluse piiratud väärtust.

(152) Vtesse pakub välja teise meetodi, et tõestada eelise andmist BT-le. Selle meetodi puhul rõhutatakse väidetavat erinevust BT võrgu eri komponentide (nt optilised kiud, ühendused, rajatised) maksustatava väärtuse ja teiste telekommunikatsioonioperaatorite vara maksustatava väärtuse vahel. Vtesse järeldab selle põhjal, et tulude ja kulude meetod on andnud BT vara väärtuseks väiksema tulemuse, kui oleks saadud rendimeetodit kasutades. Vtesse märgib näiteks, et BT maksab ehitiste ruutmeetri kohta maksu 34 Inglise naela erinevalt 115 Inglise naelast, mida maksavad ruutmeetri kohta teised telekommunikatsioonioperaatorid; optilise kiu kilomeetri kohta 74 Inglise naela erinevalt 1 000 või 1 200 Inglise naelast, mida maksavad optilise kiupaari eest teised operaatorid; 19 Inglise naela aastas ühenduse kohta erinevalt 122 Inglise naelast, mida operaatorid tegelikult aastas maksavad eraldatud kliendiliinijuurdepääsu eest.

([43]) Kättesaadav aadressil: http://www.ofcom.org.uk/research/cm/nov05/.

([44]) 2004. aastal moodustasid kõnetulud 59,5 % BT kõne- ja juurdepääsuteenuste tuludest.

(153) Kõnealune lähenemisviis ei rahulda mitmel põhjusel. Esiteks on Ühendkuningriigi ametiasutused veenvalt väitnud, et need arvandmed, isegi kui need on õiged, ei ole otseselt võrreldavad. Lõikes 125 juba esitatud põhjustel erineb BT ja Kingstoni kiudoptilisi võrkude iseloom teiste operaatorite võrkudega võrreldes ja neid võrke ei saa võrrelda. Seetõttu ei ole võimalik kasutada BT ja Kingstoni puhul teiste operaatorite kiudoptiliste võrkude rendiandmeid. Vtesse'i arvutused ja võrdlused on igal juhul ekslikud.

(154) Kohase võrdluse jaoks tuleks esiteks arvestada vaid BT valgustatud kiude, sest maksu makstakse vaid valgustatud kiudude pealt. Olulisem on see, et Vtesse võrdles BT optilise kiu kilomeetri keskmist maksustatavat väärtust kiupaari maksustatava väärtusega marsruudi kohta. Tegelikult sõltub optilise kiu rendiväärtus, mida VOA kasutab, optiliste kiudude arvust marsruudi kohta. Mida rohkem kiude marsruudi kohta, seda väiksem on nende maksustatav väärtus ([45]). 2005. aastal kasutatud valgustatud kiu rendiväärtust arvestades ilmneb, et kahe optilise kiu (st ühe kiupaari) rendiväärtus marsruudi kilomeetri kohta on vähemalt 3 000 kilomeetri ([46]) pikkuste võrkude puhul 450 Inglise naela ([47]). Kolme optilise kiu rendiväärtus marsruudi kilomeetri kohta on 549 Inglise naela, st 180 Inglise naela optilise kiu kohta ([48]). Tabeli alumises otsas on 48 optilise kiu rendiväärtus marsruudi kilomeetri kohta 1 728 Inglise naela, st 36 Inglise naela optilise kiu kohta ([49]). VOA väidab, et need väärtused põhinevad turuandmetel ([50]).

(155) On selge, et BT tuumvõrgus on keskmiselt mitukümmend valgustatud kiudu marsruudi kohta. See tähendab, et BT optilise kiu kilomeetri maksustatavat väärtust tuleks võrrelda VOA kasutatud hindamisnimekirja alumise otsaga. Selle alusel ilmneb, et – erinevalt Vtesse'i väitest – ei ole BT optilise kiu kilomeetri maksustatava väärtuse ja VOA kasutatud rendiväärtuste vahel mingit olulist erinevust ning see ei viita BT võrgu alahindamisele.

(156) Komisjon tahaks eraldatud kliendiliinijuurdepääsu tariifi ning BT maksustatava väärtuse ja ühenduste suhtarvu võrdlusega seoses märgitakse esiteks seda, et Ühendkuningriigi ametiasutuste sõnul ei ole eraldatud kliendiliinijuurdepääsu tariif sama mis rent maksustavate varade eest, sest suur tariifist on süsteemi- ja käituskuludel, arvete esitamise ning BT mittemaksustatavate tootmisvahendite kasutamise kuludel. Seetõttu ei saa seda otseselt võrrelda maksustatava väärtuse legaaldefinitsiooniga. Teiseks on Ühendkuningriigi ametiasutused märkinud, et mõnede kliendiliinide väärtus on tegelikult suur, teistel väike ja mõnedel võib isegi olla negatiivne väärtus. Teiselt poolt on eraldatud kliendiliinijuurdepääsu pakkumise eesmärk OFCOMi sõnade kohaselt suurendada lairibateenuste konkurentsi ([51]). Seetõttu avaldab eraldatud kliendiliinijuurdepääsule mõju ka lairibateenuse nõudlus ja suure osa BT kliendiliinide puhul lairibateenuse nõudlus puudub, sest see on vajalik vaid telefoniteenuste jaoks. Seetõttu ei peegelda eraldatud kliendiliinijuurdepääsu tariif kõigi BT ühenduste keskmist väärtust ning BT ühenduse maksustatava väärtuse ja eraldatud kliendiliinijuurdepääsu tariifi võrdlusest ei saa teha mingeid järeldusi. Nagu OFCOM tõendas menetluse algatamise otsuse kohta esitatud märkustes, on see suhtarv BT-l, NTLil ja Telewestil peaaegu ühesugune, vaatamata sellele, et viimase kahe ettevõtte puhul kasutati teistsugust hindamismeetodit. Eespool selgitatud põhjustel tundub NTLi ja Telewesti suhtarv olevat asjakohasem lähtekoht kui Vtesse'i viidatud eraldatud kliendiliinijuurdepääsu tariifid; nende suhtarvude võrdlus ei näita mingisugust erinevust eri operaatorite vahel. Tuleb veel märkida, et VOA kaalub oma hinnangus 15–20 Inglise naela suuruse maksustatava väärtuse kohaldamist eraldatud kliendiliinijuurdepääsu kohta ([52]), mis on jällegi vastavuses BT ühenduse hinnatud maksustatava väärtusega.

(157) Ehitiste ruutmeetri maksustatava väärtuse väidetava erinevuse kohta märgib komisjon esiteks, et korrektne Telereali tehingust ([53]) tuletatud arv ei ole mitte 35 Inglise naela ruutmeetri kohta, nagu väitis Vtesse, vaid 51 Inglise naela ruutmeetri kohta, kui kasutada Vtesse'i kasutatud arvutusega sarnast arvutust. Lisaks võrdleb Vtesse seda arvu 115 Inglise naelaga ruutmeetri kohta, mida väidetavalt maksavad teised telekommunikatsioonioperaatorid. Selle arvu alus ja võrreldavus on ebaselged ja see ei peegelda erinevusi, mis tõenäoliselt on olemas eelkõige telekommunikatsioonioperaatorite geograafilise asukoha iseärasuste tõttu. Ühendkuningriigi ametiasutused on juhtinud tähelepanu sellele, et BT varade portfell hõlmab kogu Ühendkuningriigi territooriumi, sealhulgas kõige enam puudust kannatavaid ja kõige eraldatumaid piirkondi, mis vähendab tema vara keskmist rendiväärtust.

([45]) See peegeldab üldpõhimõtet, et suure ehitise ühe ruutmeetri rent tervikuna on väikese ehitise omast väiksem. OFCOM kinnitab oma märkustes, et kättesaadava teabe põhjal on kiudude rendihind väiksem, kui renditakse rohkem kiude.

([46]) Nagu eespool selgitati, saavad vähemalt 3 000 km pikkused võrgud 10 %list soodustust, mis põhineb turuandmetel. See on BT võrgu suurust arvestades õige lähtekoht tema võrdlemiseks.

([47]) 500 Inglise naela Londoni piirkonnas.

([48]) Vastavalt 720 ja 240 Inglise naela Londoni piirkonnas.

([49]) Vastavalt 2 256 ja 47 Inglise naela Londoni piirkonnas.

([50]) Komisjon mõistab, et VOA-l puuduvad otsesed andmed rohkem kui 12 kiu kohta ja seetõttu põhineb skaala ülemine osa kapitaliseerimata kuludel, st oletusel, et operaator määrab rendi ülemmääraks 13 ja enamast kiust koosneva võrgu pakkumisel maksimaalselt võrgu ehitamise kapitaliseerimata kulud.

([51]) OFCOMi konsultatsioonidokument *Local loop unbundling: setting the fully unbundled rental charge ceiling and minor amendment to SMP conditions*, 7. september 2005.

([52]) GVA Grimley osutas oma märkustes VOA arvamusele, et eraldatud vaskjuhtmete paari maksustatav väärtus oli ligikaudu 50 Inglise naela. Tegelikult pakkus VOA sel ajal ja analüüsi väga varases etapis maksustatavaks väärtuseks 12–50 Inglise naela.

([53]) Vt lõige 36.

(158) Pealegi tuleks meeles pidada, et BT üldkasutatavaid ehitisi, näiteks kontoreid ja laohooneid, mis ei ole seotud ega ühenduses võrguga, hinnatakse rendimeetodil kohapeal ja eraldi. 2000. aastal oli nende rendiväärtus 180 miljonit Inglise naela. Tegevusega seotud ja eriotstarbelisi ehitisi, näiteks telefonijaamu, peab VOA BT võrgu osaks ja hindab neid tulude ja kulude meetodil keskselt. BT maksis Telerealile pärast tehingut renti 280 miljonit Inglise naela. BT ehitiste maksustatav koguväärtus sisaldab nii BT eraldi hinnatud ehitiste maksustatavat väärtust, mis oli 2000. aastal ligikaudu 180 miljonit Inglise naela, kui võrgu üldisesse hindamisse kaasatud ehitiste maksustatavat väärtust, mida ei ole võimalik konkreetselt kindlaks teha, kuid mis moodustab olulise osa BT võrgu 560 miljoni Inglise naela suurusest maksustatavast väärtusest Ühendkuningriigis. Need arvud ei näita olulise erinevuse olemasolu BT ehitiste tegeliku turuväärtuse, mis peegeldus Telereali tehingus ([54]), ja nende VOA poolt arvutatud maksustatava väärtuse vahel ([55]). Seetõttu ei tõenda need arvud kuidagi, et maksustatav väärtus on alahinnatud.

(159) Vtesse esitas Telereali väitele tuginedes veel ühe lisaväite. Vtesse väidab, et rent, mida BT maksis Telerealile selle ehitiste eest, moodustas ligikaudu 50 % tema maksustatavast väärtusest 2001. aastal, vaatamata asjaolule, et enamik maksustatavast väärtusest peaks olema seotud tema võrgu ja mitte tema ehitistega. Vtesse tundub sellest järeldavat, et BT võrk on ilmselt alahinnatud. See väide põhineb siiski valedel eeldustel, sest osa Telereali tehingusse kaasatud varast oli vara, mida hinnati eraldi väärtusega 180 miljonit Inglise naela. BT maksustatav koguväärtus kogu Ühendkuningriigi territooriumil oli tehingu toimumise ajal seetõttu 560 miljonit Inglise naela võrgu ja sellega seotud varade eest ning 180 miljonit Inglise naela eraldi hinnatud ehitiste eest, mis teeb kokku 740 miljonit naela. 280 miljoni Inglise naela suurune rent, mida BT maksis Telerealile, moodustab 38 % tema maksustatavast koguväärtusest. Selle arvu põhjal ei saa teha mingeid kasulikke järeldusi.

(160) Igal juhul tundub kaheldava väärtusega metoodika, mille puhul BT vara osad eraldatakse ja neid hinnatakse isoleeritult. Ühendkuningriigi kohtupraktika kohaselt peab VOA hindama telekommunikatsioonioperaatorite varasid tervikuna. See reegel kehtib eranditult kõigi operaatorite suhtes. See on igasuguse vara maksumuse määramise loomulik iseärasus, et kogu vara turutingimustel rendile andmise tasu erineb tavaliselt selle vara osade turutingimustel rendile andmise tasude summast: see on sageli väiksem ([56]), kuid teatud tingimustel võib see olla ka suurem. Seetõttu on tõenäoline, et BT varade portfelli turutingimustel isoleeritult rendile andmise tasu erineb selle väärtusest, kui see kaasatakse BT vara hulka.

(161) Seega puuduvad selged tõendid, et tulude ja kulude meetod annab üldiselt tulemuseks väiksema maksustatava väärtuse kui rendimeetod või et VOA eksis tulude ja kulude meetodi rakendamisel BT ja Kingstoni suhtes ning alahindas nende varade rendiväärtust.

6.2.2. Kas tulude ja kulude meetod annab eelise piirmaksustamise puhul?

(162) Kõigepealt tuleks märkida, et piirmaksustamise küsimus, st uute valgustatud kiudude maksustamine, on asjakohane vaid seoses BT maksumäära hindamisega, kuid mitte seoses Kingstoni hindamisega. Nagu lõikes 22 märgiti, on Kingstonil tütarettevõtja Torch Communications Ltd., mis valdab kiudoptilist tuumvõrku väljaspool Kingstoni juurdepääsuvõrku ja mida hinnatakse rendimeetodil. Seetõttu maksab Torch Communications Ltd. täies ulatuses maksu uute valgustatud kiudude pealt. Tulude ja kulude meetodit rakendatakse vaid Kingstoni võrgu selle osa suhtes, mis on peaasjalikult juurdepääsuvõrk. Nagu juba selgitati ([57]), ei kohaldata tema vara suhtes läbivaatamissüsteemi. Selle põhjuseks on asjaolu, et Ühendkuningriigi ametiasutuste sõnul ei ole ükski konkurent ehitanud võrke Kingston-upon-Hulli linnastusse ja Kingston hõlmas juba peaaegu 100 % sellest piirkonnast, seega ta ei laiendanud oma võrku. Seetõttu ei saanud väita asjaolude olulist muutumist, mis oleks võinud oluliselt muuta Kingstoni võrgu maksustatavat väärtust. Komisjon on selle väitega nõus ja märgib, et ükski kolmas isik ei ole väitnud, et Kingstonile on antud eelis piirmaksustamise puhul.

(163) BT puhul ei välista siiski andmete puudumine eelise andmise kohta tema vara hindamisel tingimata võimalust, et piirmaksustamine, st uute valgustatud kiudude maksustamine, annab sellele ettevõttele eelise. Mitme kolmanda isiku esitatud märkused viitavad tegelikult sellele, et BT ja teiste telekommunikatsioonioperaatorite erinev maksustamine, kui nad suunavad valguskiire uude kiudu, võib kahjustada konkurentsi, kui need ettevõtted konkureerivad sama lepingu pärast. See probleem tõstatab üldisema küsimuse, mis on seotud maksustatavate väärtuste läbivaatamisega, mida VOA teeb kord aastas.

(164) Nagu eespool selgitati, siis juhul, kui telekommunikatsioonioperaator, kelle suhtes rakendatakse rendimeetodit, ühendab ja valgustab uue kiu, suurendab selle uue kiu rendiväärtus tema rendiväärtust. Kiu väljalülitamisel ja lahtiühendamisel on asi vastupidi: sel juhul kiudude

([54]) Telereali tehing kattis peaaegu kogu BT võrgu: vaid 220 kinnisasja 6 700st jäi BT omandusse.

([55]) Tuleks arvestada ka seda, et vara tegelikku rendiväärtust ei tuleks tingimata samastada tema hüpoteetilise rendiväärtusega.

([56]) Turuandmed näitavad tavaliselt seda, et mida suurem on vara, seda väiksem on ühiku hind. VOA arvestab seda põhimõtet, sest turuandmete kohaselt annab ta 10 %lise soodustuse vähemalt 3 000 km pikkustele kiudoptilistele võrkudele.

([57]) Vt p 98.

rendiväärtus lahutatakse. Tulude ja kulude meetodil hinnatud telekommunikatsioonioperaatorite puhul nii täpseid korrigeerimisi ei tehta. BT puhul põhineb iga-aastane läbivaatamine turuosa arvestamisel: eeldatakse, et BT turuosa muutumine peegeldab tema võrgu väärtuse muutumist. Seetõttu on küsimus selles, kas võrgu muudatuste, näiteks uute kiudude valgustamise erinev arvestamine annab BT-le tõenäoliselt eelise või mitte.

(165) Komisjon on aru saanud, et VOA määrab BT esitatud äriplaanide põhjal hüpoteetilise rendisumma, mida võib BT vara valdamisest tulenevate tulude ja kulude alusel selle vara eest oodata. Hindamisel arvestatakse seetõttu võrgu iga laiendamist, sealhulgas sellist uute optiliste kiudude valgustamist, mis on vajalik eeldatava nõudluse rahuldamiseks. Seetõttu prognoosib ja arvestab VOA uute, BT liisitud või tegelikult tema valduses olevate ([58]) optiliste kiudude valgustamist. Tegelikult maksab BT selle hindamismeetodi tõttu, erinevalt rendimeetodil hinnatud telekommunikatsioonioperaatoritest, maksu ka valgustamata kiudude pealt, eeldusel, et mõned nendest kasutamata kiududest valgustatakse järgmise viieaastase hindamisperioodi jooksul. Lõpuks, BT turuosal põhinev iga-aastane ümberhindamine peaks arvestama BT võrgu olulisi muudatusi ([59]).

(166) Seetõttu ei ole õige ütelda, et BT maksukohustus uute kiudude valgustamisel ei suurene, nagu väitsid kaebuse esitaja ja kolmandad isikud, näiteks Altnet. Loomulikult avaldab sellise võrguvara korral, mille maksustatav väärtus on praegu Inglismaal 530 000 000 Inglise naela ja mida hinnatakse tervikuna, selline väike muutus nagu uue kiu valgustamine BT-le tõenäoliselt vähem tajutavat mõju kui väikese operaatori, näiteks Vtesse'i puhul. Lisaks kompenseerivad BT võrgu väärtuse kasvu tegurid, mis põhjustavad selle väärtuse vähenemise, näiteks konkurentide võrkude levimine. See muudab uute kiudude valgustamise BT poolt veel vähem märgatavaks. See ei tähenda siiski, et neid uusi valgustatud kiude ei maksustata.

(167) Vtesse väidab ka, et sellise tüüpilise pakkumise korral nagu magistraal- ja juurdepääsuühenduste pakkumine Kent MANile ([60]) moodustas tema maksukohustus 16 % eeldatavatest jooksvatest tuludest. Ta väidab, et sama pakkumise korral maksustati BT 2 %ga, mis on BT väidetav keskmine maksu ja tulude suhe. Vtesse järeldab, et BT maksab võrreldava ja antud juhul identse tehingu pealt palju vähem maksu ning saab seetõttu selge eelise.

(168) Sellise käsitlusega ei saa nõustuda. Esiteks ei ole õige eeldada, et BT maksis selle pakkumise pealt maksu 2 % ([61]), sest BT keskmine maksu ja tulude suhe on 2 %. See suhtarv arvutatakse kas siis prognoosidele või turuosal põhinevale läbivaatamissüsteemile tuginedes BT üldise maksustatava väärtuse alusel, millele lisatakse nende kiudude väärtus, mille BT valgustas pärast Kent MANi lepingu sõlmimist. Kõnealuse pakkumisega seotud Vtesse'i maksukohustuse asjakohaseks ja õigeks võrdlemiseks tuleb kas siis prognooside alusel või iga-aastase läbivaatamise teel otsustada, kui palju on asjaomane leping suurendanud BT võrgu maksustatavat väärtust. Prognoosidel põhinev hinnang on üldine ning selle puhul ei ole võimalik tuvastada üksikuid lepinguid. Seetõttu ei ole võimalik määrata, kui palju on Kent MANi leping suurendanud BT võrgu maksustatavat väärtust. Igal juhul ei saa sellest teha veenvaid järeldusi eelise andmise ja seeläbi riigiabi olemasolu kohta. Vtesse'i selle pakkumisega seotud maksukohustust ei saa võtta lähtekohaks, et hinnata EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 kohase eelise andmist BT-le. Maksukohustus tõenäoliselt muutub olenevalt valitud tehnilisest lahendusest, pakkumise esitanud ettevõtete kulustruktuurist ja selle kiudoptilise võrgu pikkusest, mida operaatorid kasutavad teenuste osutamiseks, ning eelkõige olenevalt sellest, mil määral peavad operaatorid valgustama uusi kiude ([62]). Seega, rendimeetodi kasutamisel ei suurene maks nendel telekommunikatsioonioperaatoritel, kes kasutavad teenuse osutamiseks juba valgustatud kiudu ([63]).

([58]) Vtesse tõstatas probleemi, et BT on väidetavalt rentinud ligikaudu 2 000 km optilist kiudu GEO-lt, ühelt Vtesse'i tarnijalt, ja uuris, kas BT võrgu sellist laiendamist on nõuetekohaselt hinnatud. VOA on saanud GEO-lt kinnituse, et ta on BT-le rentinud 1 717 marsruudikilomeetrit kiudu. Antud etapis on selgusetu, kas BT liisitud kiud on valgustatud, kas need on vananenud BT kiude asendavad kiud või on tegemist uue marsruudiga. Seoses nende kiudude arvestamisega BT maksustatava väärtuse läbivaatamisel selgitas VOA, et olemasolev tulude ja kulude hinnang põhineb mudelil, mis prognoosib tulevasi tuluvooge ja arvestab läbivaatamise osana seda tuluvoogu, mida oodatakse kiududest, mida BT liisis GEO-lt. Sellel läbivaatamise puhul võetakse aluseks uus läbivaatamissüsteem, mis on veel lõplikult välja töötamata.

([59]) Ühendkuningriigi ametiasutused on kinnitanud, et lairibateenuse tulusid arvestati iga-aastases läbivaatamissüteemis, mida kasutati BT suhtes ja mis põhines turuosadel.

([60]) Vt lõige 41.

([61]) Nagu juba selgitati, oleneb BT täpne suhtarv hinnangust ning see on kas 1,28 % (OFCOM), 2 % (Vtesse) või 3 % (Ühendkuningriigi ametiasutused). Vtesse'i ja Ühendkuningriigi ametiasutuste esitatud arvude erinevust on selgitatud lõikes 107. OFCOMi saadud väiksemat arvu võib selgitada asjaoluga, et OFCOM võttis arvesse BT kontserni kogukäivet, sealhulgas tema Ühendkuningriigist väljapool toimuva tegevuse käivet.

([62]) Tehniliselt on mõeldav kasutada lairibateenuste ettevõtjatele pakkumiseks juba valgustatud kiude. Sel juhul telekommunikatsioonioperaatori võrgu maksustatav väärtus rendimeetodil hindamise korral ei suurene.

([63]) Operaator peab võib-olla tasuma maksu vaid kiudu tarbija tööruumidega ühendavate osade eest.

(169) Sama arutluskäiku saab kasutada seoses Vtesse'i väitega, mis põhineb võrdlusel BT *Wholesale Extension* teenuste (WES) hindade ja nende maksumäärade vahel, mida peab maksma rendimeetodil hinnatud operaator, kui ta suunab sama teenuse osutamiseks valguskiire optilisse kiudu. Vtesse väidab, et olenevalt WESi võimsusest ja vahemaadest võib selline operaator maksta maksuna kuni 87 % sellest hinnast, mida BT küsib, ja näeb selles täiendavat tõendit selle kohta, et BT optiline võrk on alahinnatud või ei ole kohaselt maksustatud. See väide põhineb siiski eeldusel, et hüpoteetilisel operaatoril on üksainus valgustatud kiupaar samal marsruudil, mille on valinud BT. Kui see operaator kasutab oma WESi osutamiseks juba valgustatud kiudu, on lisakulu maksu näol rendimeetodi kasutamisel siiski null. Kui ta suunab valguskiire uutesse kiududesse sellel marsruudil, kus tal on juba mitu valgustatud optilist kiudu, on selle toimingu piirkulu palju väiksem, sest mida rohkem optilisi kiude marsruudi kohta, seda väiksem on maks kiu kohta. Sellest väitest ei saa samuti teha mingeid järeldusi.

(170) Toodud fakte arvestades on vale väide, et BTd ei maksustata nõuetekohaselt. Isegi kui võtta analüüsi aluseks – nagu teeb Vtesse – nende lepingute maksustamine, mille puhul Vtesse ja BT konkureerivad, ilmneb, et BT-le ei ole antud mingisugust ilmset eelist: ta maksab maksu uute valgustatud kiudude pealt, kuigi erinevalt ja vähem läbinähtavalt. Komisjon märgib ka, et kuna tulude ja kulude meetod põhineb prognoositud tuludel, maksab BT maksu kasutamata kiududelt, eeldusel, et need kiud tuleb prognoositud nõudlusele vastamiseks valgustada. Seetõttu maksab BT maksu ka kasutamata kiudude pealt, erinevalt teistest telekommunikatsioonioperaatoritest, kes maksavad maksu vaid siis, kui nad suunavad kiusse valguskiire.

(171) Komisjon saab seetõttu nõustuda OFCOMiga, kui see ütleb, et "[läbivaatamis]süsteem tundub andvat pikaajalises perspektiivis igal juhul olulisel määral võrdväärse tulemuse, kuigi erineval viisil ja vähese läbipaistvusega".

(172) Ilmse konkurentsiprobleemi puudumine saab kinnitust ka siis, kui analüüsida turuosasid ettevõtjatele lairibateenuste osutamise turul, millel BT otseselt konkureerib Vtesse'iga ([64]). BT esitatud andmete kohaselt on BT osa sellel turul 12 % ja ta on alles suuruselt neljas teenusepakkuja. OFCOMi esitatud andmete kohaselt on BT-l [10-15] (*) % line turuosa selliste tavapäraste püsiliinide kasutajaliideste pakkumisel, mille maht on 622 megabitti sekundis ja rohkem ([65]). Kuigi BT on telekommunikatsioonisektoris turgu valitsevas seisundis, ilmneb sellest, et BT turuosa sellel eriomasel turul on suhteliselt väike. Võiks eeldada, et kui BT-l oleks uute kiudude nõuetekohasest maksustamisest vabastamise näol tõesti selline oluline eelis, oleks tema turuosa oluliselt suurem. Seetõttu ei kinnita komisjonile kättesaadavad andmed väidet, mille kohaselt BT-le on antud konkurentsieelis, mis raskendab teiste telekommunikatsioonioperaatorite konkureerimist BTga sellel eriomasel turul ([66]).

(173) Viimase punktina väljendas komisjon läbivaatamisega seoses menetluse algatamise otsuses muret, et "sellal kui BT puhul kasutatakse väärtust vähendavat läbivaatamissüsteemi, ei tundu toimuvat samasugust turutingimuste süstemaatilist läbivaatamist konkurentide puhul". Komisjon on Ühendkuningriigi ametiasutuste ja BT esitatud selgitusi arvestades kindel, et see mure ei ole põhjendatud. BT suhtes ei kasutata üksnes väärtust vähendavat läbivaatamissüsteemi: nagu juba selgitati, põhineb BT suhtes kasutatud läbivaatamissüsteem tema turuosa muutustel. On tõsi, et mõnedel aastatel tema turuosa ja seetõttu tema vara maksustatav väärtus vähenesid, mis peegeldas väärtuse vähenemist konkurentsi suurenemise tõttu. 2003. ja 2004. aastal tema vara maksustatav väärtus siiski suurenes vastavalt 4 miljoni ja 7,1 miljoni Inglise naela võrra. Mis puutub konkurentidesse, siis nende suhtes saab kasutada ja on loomulikult kasutatud väärtust vähendavaid läbivaatamisi: nad said näiteks 15 % allahindlust oma kiudoptiliste võrkude maksustatavast väärtusest 1. aprilli 2001. aasta seisuga ja 25 % allahindlust 1. aprilli 2002. aasta seisuga, et arvesse võtta nõudlust ületavat pakkumist selles sektoris. Selle tulemusena vähenes kiupaari maksustatav väärtus 1 000 Inglise naelalt kilomeetri kohta väljaspool Londoni piirkonda 2000. aastal 850 Inglise naelale kilomeetri kohta 2001. aastal ja 750 Inglise naelale ajavahemikus 2002–2004. Ajavahemiku 2005–2010 kohta käiva hindamisnimekirja kohaselt on kiupaari kilomeetri maksustatav väärtus vähenenud 500 Inglise naelale. See tähendab, et selle perioodi jooksul stabiilsena püsinud operaatorite maksustatavat väärtust oleks vähendatud 50 %.

JÄRELDUS

(174) Lõpetuseks tuleks meenutada, et ettevõtlusmaksu makstakse asjaomase vara väärtuselt. Sellega ei maksustata kasumit või tulu. Seda rakendatakse tavaliselt igasuguse ettevõtte vara suhtes ja seetõttu rakendatakse seda kõigi telekommunikatsioonivõrkude suhtes. Ühendkuningriigi kohtupraktika kohaselt hinnatakse kõiki telekommunikatsioonivõrke kui tervikuid. Sellise vara väärtuse hindamiseks on olemas mitu meetodit. Kui on võimalik rakendada kõiki meetodeid, peaksid need andma sama tulemuse. Konkreetse hindamismeetodi kasutamine sõltub konkreetsetest asjaoludest.

(175) Praegu ilmneb, et VOA on kohaldanud ettevõtlusmaksu üldeeskirju BT ja Kingstoni suhtes vastavalt õigusaktides ja

([64]) Vtesse kirjeldab ennast kui vedajat, kes osutab uuenduslikke väga suure mahuga teenuseid (kuni 66 gigabitti sekundis).

(*) Konfidentsiaalne informatsioon

([65]) Lairibateenuste puhul on kasulik ka rõhutada, et OFCOMi arvates ei ole BT-l märkimisväärset turujõudu 8 megabitti sekundis ja suurema mahuga püsiliinide jaemüügiturul. Vt http://www.ofcom.org.uk/consult/condocs/llmr/

([66]) Vtesse võitis tegelikult 2004. aastal BTga konkureerides suure lepingu lairibateenuste osutamiseks Lloyds TSB-le.

kohtupraktikas sätestatule. On selge, et BT ja Kingstoni vara hindamine ning nende maksustatava väärtuse läbivaatamine toimub nende konkurentidega võrreldes teistsugusel meetodil. Komisjon saab siiski järeldada, et puuduvad tõendid selle kohta, et erineva meetodi kasutamine ei ole põhjendatud nende ettevõtete ja nende konkurentide vaheliste objektiivsete erinevuste ja VOA-le kättesaadavate andmete ulatusega.

(176) Puuduvad tõendid selle kohta, et erineva meetodi rakendamine BT ja Kingstoni suhtes on andnud nendele ettevõtetele konkurentidega võrreldes eelise. Kuna eelise olemasolu kohta tõendid puuduvad, saab komisjon järeldada, et ettevõtlusmaksu süsteem ei ole komisjoni poolt analüüsitud perioodil, st ajavahemikul 1995–2005, andnud BT-le ja/või Kingstonile riigiabi EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 tähenduses.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Ühendkuningriigi poolt varamaksu rakendamine BT plc. ja Kingston Communication plc. suhtes kuni 2005. aasta lõpuni ei ole riigiabi asutamislepingu artikli 87 lõike 1 tähenduses.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigile.

Brüsselis, 12. oktoober 2006.

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Neelie KROES